44. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1988. JÚLIUS 13.

Ludas Matyi

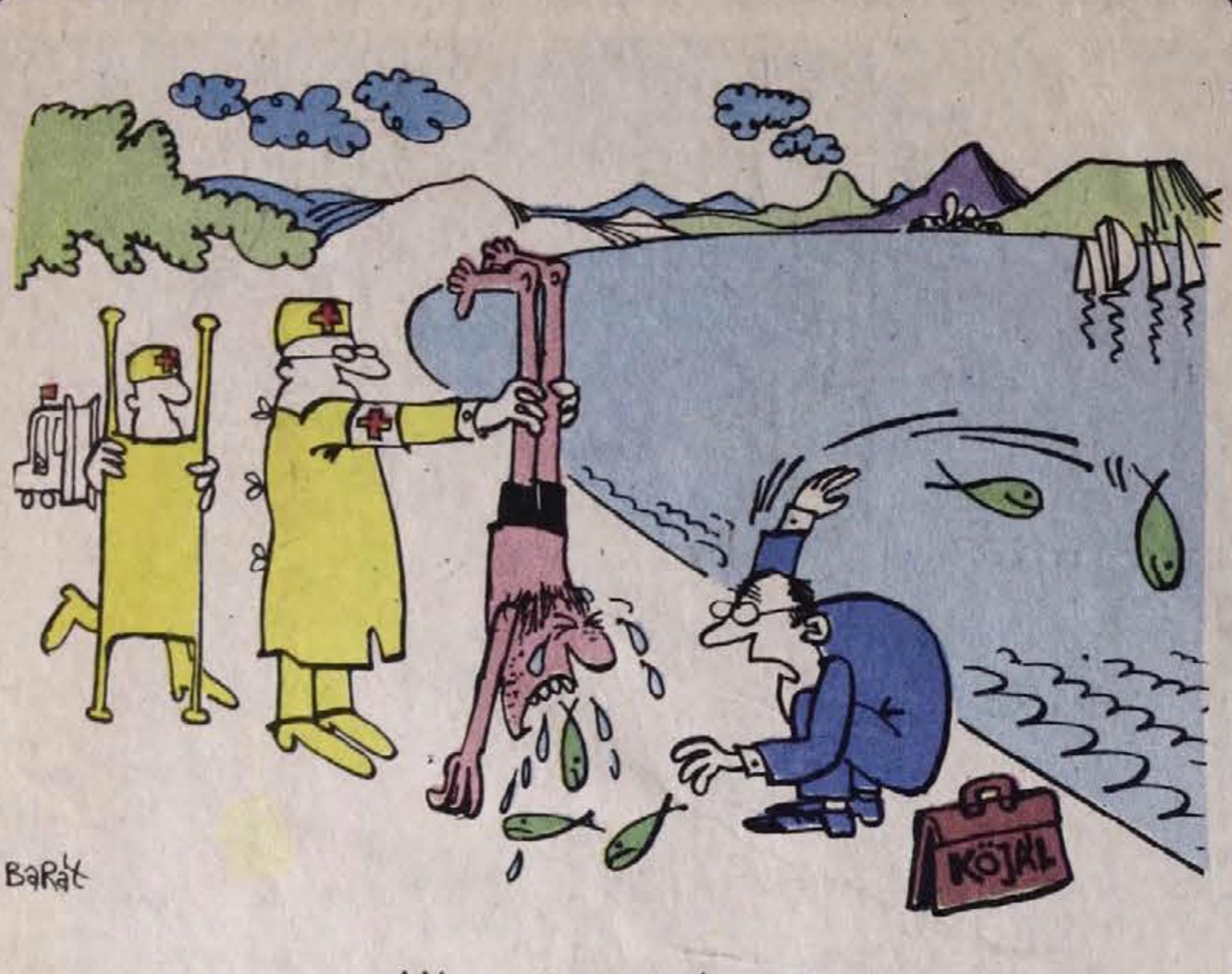

Lehoczki István rajza

AUTÓSTOP

– Na, jöjjön csak erre apád, mint tavaly...!

mondjuk a magunkét

– Mérgezett, nem mérgezett...

Kaviár és zöld szilva

Rossz minőségű cipők forgalombahozatala miatt bíróság elé állították és pénzbüntetésre ítélték egy baranyai szövetkezet – azóta már volt – műszaki vezetőjét. A KERMI ugyanis pocséknak minősítette a szövetkezet száras leánykacipőit, megtiltotta árusításukat. Ennek ellenére három és félezer párat eladtak, méghozzá teljes áron. A bíróság nem tartotta enyhítő körülménynek, hogy a cipőket megvették – mert nem volt jobb.

Ki szorítja a cipészt? – fogalmazhatjuk újra a kérdést, mert arra már régóta tudjuk a választ, hogy hol szorít a cipő. Például – a többi között – ott, hogy alacsony minőségű termékek kerülnek forgalomba magas áron. A Baranyában hozott ítélet tudtommal egyedülálló, rossz minőség miatt nálunk senkit sem szoktak komolyabban felelősségre vonni. Inkább a szállító bünteti meg a kereskedőt: ha az nem veszi át, mondjuk a gyenge minőségű húst. Legközelebb nem kap semmit.

Július elseje óta azonban érvényes a módosított élelmiszertörvény, amely szintén szigorú szankciókat helyez kilátásba. A termelőnek gyártmánylapot kell kiállítania, ebben leírja, milyen a termék, ezt ő maga határozza meg, de ehhez tartania is kell magát. Mert, ha a minőség lényegesen eltér a leírttól, az élelmiszerhamisításnak számít. És mi itthon még csak szidjuk némely termék minőségét, de – mint a leánykacipőt – megvesszük, ha nincs jobb. Külföldön nem veszik meg. Immár nemcsak nyugaton, hanem keleten sem.

Szóval amivel mi megelégszünk, azt a külföldi vevő nem biztos, hogy elfogadhatónak tartja. „Önöknek a kaviár-kategóriájú minőségre kell törekedniök – tanácsolta egy amerikai magyar agrárközgazdász – csak ezzel élhetnek meg a világpiacon." Pedig mi eddig úgy tudtuk, hogy nem kell mindig kaviár... Ezért aztán az is előfordult, hogy egy cég zöld szilvát szállított, emiatt a Közös Piac egyszeri különadót rótt ki valamennyi magyar szilvaszállítóra. Svédországban az ottaniakhoz képest féláron adnak magyar konzerveket, mert nekik még annyira sem ízlik, mint nekünk. Szállítunk mi persze majdnem kaviár minőségű árukat is. Igaz, olykor késéssel, aztán időnként silány a csomagolás – mi még mindig inkább a gondolatokat tudjuk csomagolni, mint az árut – és van, amit nem is ismernek, mert reklámra sajnáljuk a pénzt. Például boraink népszerűsítésére. Nem az éppenhogy-borokra gondolok, hiszen nem minden bor, ami fénylik a pohárban.

Újabban hangoztatják, hogy nincs kétféle minőség: export és hazai, azonos minőséget kell szállítani ide is, oda is. Ez örvendetes, csak még azt nem tudom, hogy a kaviárhoz közelítenek-e, vagy a zöld szilvához.

Földi Iván

Alku

Tetszik nekem, hogy a SZOT a jövőben alkudozni kíván a munkabérek dolgában. Keményen alkudozni az illetékesekkel. Azért, hogy a bér mindig lépést tartson a fogyasztási cikkek árának emelkedésével. Erről a béralkuról nem egy szakszervezeti vezető beszélt már korábban is.

Minap a SZOT elnöksége újfent kiállt a béralku mellett.

Egyidejűleg felemelte a negyedik negyedévtől kezdve a SZOT-üdültetés beutalójegyeinek térítési díját. Valamivel több, mint negyven százalékkal. Hetvenegy forintról száz forintra. Indok: az átlagos költség mára már meghaladja a 325 forintot. Ami csaknem ötször több a hetvenegynél.

Első hallásra-olvasásra teljesen jogosnak látszik ennek a fogyasztási cikknek, akarom mondani az üdülésnek a megdrágítása.

De azért alkudozzunk, számolgassunk csak.

Ugyebár a dolgozó egy évben egy vagy két hétig pihen a SZOT-üdülőben, viszont 52 hétre fizeti ki a tagdíjat. Kifizeti, illetve levonják a béréből. Abból a béréből, amelynek lépést kéne tartania, és így tovább. Ha már most elosztom...

De még nem osztom el, hiszen a szakszervezeti tagoknak csak töredéke jut beutalóhoz szakszervezeti üdülőbe. Ám aki nem jut, tagsági díjat az is fizet. Ennek egy része is arra fordítódik, hogy a szerencsés kisebbség szállási, étkezési és egyéb költségeit fedezze. Ha már most ezt hozzáadom...

De nem adom hozzá, mert a boldog idei beutaltak aligha részesülnek ebben a juttatásban – jövőre. Nem lehet minden évben ugyanazoknak, ez így igazságos. Ha már most számításba veszem, hogy átlagosan hány esztendőben nem üdül a szakszervezeti dolgozó szakszervezeti üdülőben...

De nem veszem számításba.

Egyszerűen azért nem, mert ennyi bonyolult matematikai műveletet én nem tudok elvégezni.

Egyébként ugyanabban az újságban, amely az üdülési díj felemelését közli, olvastam, hogy a SZOT igazán alacsony áron húszezer általános iskolásnak biztosítja a nyaralását gyermeküdülőiben.

Lesznek szaktáborok is.

Két számítógépes tábor is lesz.

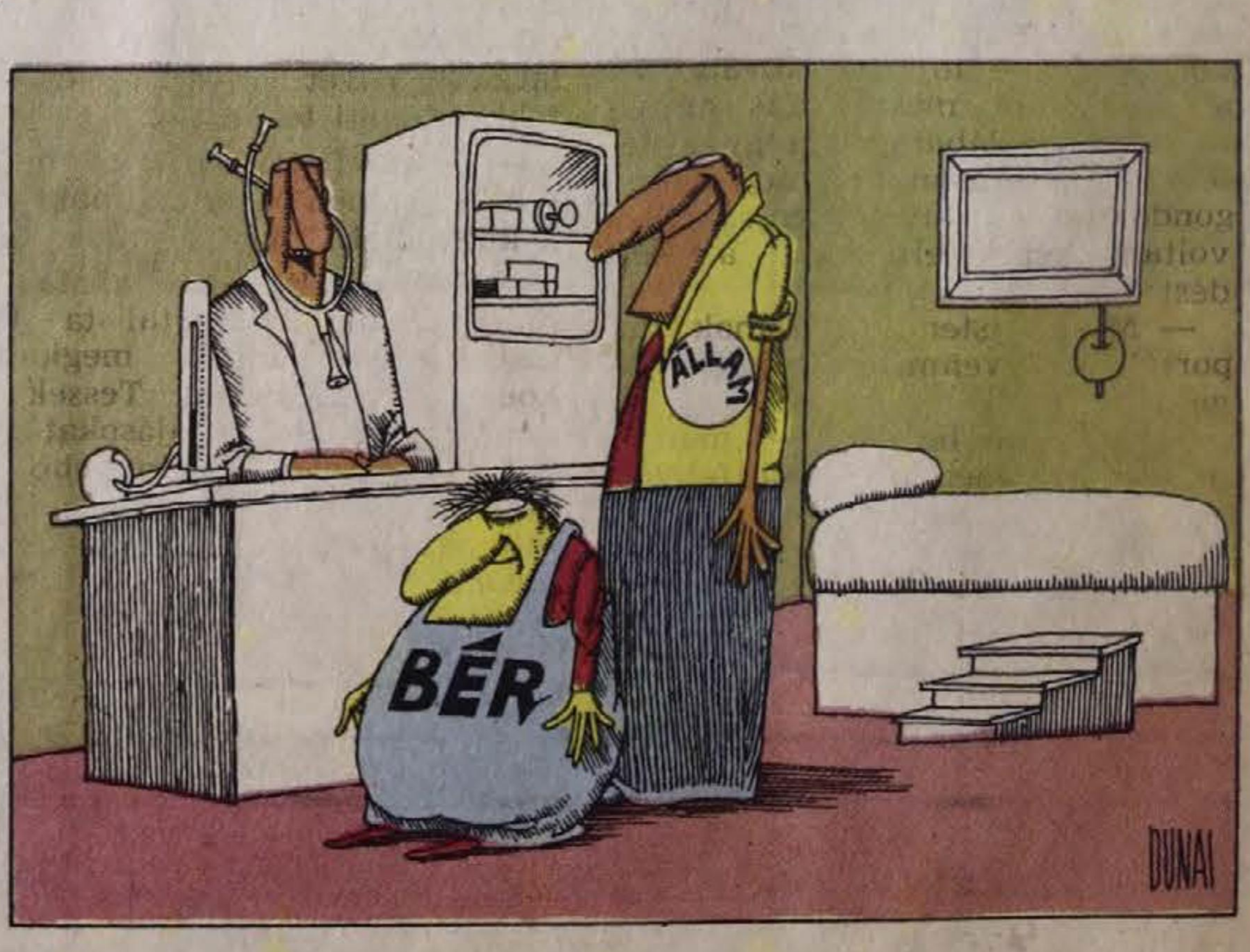
Szép gesztus!

Ezek a srácok, ha felnőnek, játszva ki tudják majd számítani, hogy ha hetvenegyről százra, mert jelenleg háromszázhuszonöt, viszont csak a kisebbség, de az is csak egy-két hétre, míg ötvenkét hétre a tagdíjat változatlanul, ámbár üdülni ők sem minden esztendőben...

Hű, de irigylem őket!

Ők tudnak majd igazán alkudni!

Kürti András

– A kicsikének fejlődési rendellenessége van...

BRENNER GYÖRGY:

Ma és most...

– Azt a peresztrojkás glasznosztyját, fiam, miért nem beszéltek az apparátusban magyarul!?

– Úgy megvágják a magyarok az itt nyaralókat, Liebe, mintha tőlünk várnák azt a kibontakozást.

IFJÚ TITÁN

– Kár, hogy politikai programmal nem lehet indulni a Ki Mit Tud-on...

FELMÉRÉS

– Még maradt egy marha a faluban, aki tart egy tehenet.

ÓVJUK TOJÁSAINKAT

Minthogy nálam a tojás nem kényszer, hanem becsület és dicsőség dolga, lelkem mélyéig felkavart egy hír. Kisült, hogy a közelmúltban negyvenmillió külföldi tojást importáltunk. Ennek következtében számtalan belhoni tojás a nyakunkon maradt s a termelők kénytelenek tömegmészárlással illetni tyúkjaikat, csakhogy már ne tojjanak tovább. Ez a kereskedői mesterfogás annyira levett a lábamról, hogy a felelős felpofozásának amúgy vonzó gondolatát is elvetettem s alig voltam képes elrebegni a kérdést:

— Mi az isten csudájának importált negyvenmillió tojást, maga őrült?

— Narancs helyett — mondja dr Ész és még neki áll feljebb. — A tavalyi eset többé nem ismétlődhet. Egy tojás sohasem ráncosodik, sohasem fonnyad, sohasem penészedik.

— Legfeljebb megzápul.

— Erről van szó — villant fel dr Ész. — Egy narancs ilyesmire is képtelen. Meg aztán lelkesítő példának is szántuk ezt a negyvenmillió külföldi tojást.

Csak hápogni tudtam, mint a kacsa, amikor szalmonellát tojik:

— Lel... lelkesítő példának?

— Világos — sugárzott dr Ész, mint egy tányér rántotta. — Megmutatjuk ezeket a külföldi tojásokat a mi tyúkjainknak: látjátok, ilyet tojik a legfejlettebb nyugati technika.

— Téboly! Hiszen a magyar tyúkok éppen olyat tojnak, mint a külföldiek!

— Ez az! Egy szocialista tyúk múlja felül a kapitalista tojót! Csakis így tudunk megkapaszkodni a világpiacon. Tessék például kocka alakú tojásokat tojni. Tudja mennyivel könnyebb lenne csomagolni? De ez még nem minden. Abban reménykedünk ugyanis, hogy a hatalmas mennyiségű importtojás között megtaláljuk azt a tojást is, amelyet az aranytojást tojó tyúk tojt. És akkor átállhatunk az aranyalapra, kemény valutává fejleszthetjük a forintot.

— És, ha mégse találjuk meg azt a tojást, amelyet az aranytojást tojó tyúk tojt?

— Akkor átállunk a tojásalapra. A forint úgy is kemény valuta lehet.

— Hogyan lehetne a forint kemény valuta a tojástól?

— Kemény tojásról még nem hallott? Tíz percig főzöm és már olyan kemény, hogy kopog.

E ponton heves zokogás vett erőt rajtam és percről percre inkább elhatalmasodott.

— De mit csinálnak a feleslegessé vált hazai tojásokkal?

— Óh, ezerféle dolgot. Mást ne mondjak, ősszel kezdődik a focibajnokság, nyitnak a színházak. Mégis humánusabb, ha a néző petárda helyett lámpázott tojásokkal dobálózik. Vagy például postabélyegnek is eladhatók azok a tojások.

— Jóságos ég, hogyan akarja a tojást felragasztani a borítékra?

— Nem kell felragasztani. Kicsit jobban odaütöm és már a stempli is felesleges. Aztán a játékipar is örömmel fogadhatja a mi tojásainkat. Teszem azt kap a gyermek két kis dobozt és hozzá egy tojást. Aztán az egyikből kiveszi, a másikba beteszi.

— És mi lenne ennek az idült játéknak a neve?

— Népgazdaság. Ezek a tojások továbbá teniszlabda gyanánt is eladhatók. Egy valamire való teniszlabda ára mostanában százhúsz forint. Ehhez képest a húszforintos tojás valóságos ajándék.

— Húsz forint rettentő sok egy tojásért.

— Ha tojásnak tekintjük. Viszont teniszlabdaként egy potomság. Jó, hogy gyakrabban kell cserélni, de mit akar maga egy húszforintos teniszlabdától? Végezetül pedig a tojás erjedő, változó, többplatformos valóságunkat is remekül jelképezi.

— Amennyiben?

— Feldobom fehér, leesik sárga...

Peterdi Pál

Angol képviselők szerint hasonlít egymásra a magyar és a brit parlament

CSAKUGYAN, MERT MINDKÉT ÉPÜLET GÓTIKUS...

PUSZTAI TÖRTÉNET

– Nincs aki tereljen, mert a turisták megvették mindkét pulikutyámat...

KÁRFELVÉTEL

– Érdemei elismerése mellett totálkáros...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Jutka áll a táblánál és felel:

— Mi csókolózunk, ti csókolóztok, ők csókolóznak...

— Előbb az egyes számot sorold! — szól közbe a tanárnő.

— De tanár néni kérem, egyesben nem lehet csókolózni!

SZILÁNKOK

CSALÓDÁS

— Milyenek az emberek! Egyetlen igaz barátom volt, az is faképnél hagyott, amikor észrevette, hogy meglop-tam.

MAGYAR TURISTA

— Jövő héten a családommal Japánba utazom szemetelni.

NŐI DOLGOK

— Ezt a bánásmódot érdemeltem tőled, akiért feláldoztam a második fiatalságom?!

ANYAI SZEMMEL

— Az én fiam úgy hegedül, mint a Yehudi Menuhin, mégis csak világhírű zongoraművész lett belőle.

KÍVÁNCSI SZOMSZÉDASSZONY

— Meséljen valamit a házaséletük intimitásairól, de gyorsan, mert odaég a rántásom.

MOZI UTÁN

— Mi tetszett legjobban a filmben?

— A szünetben a sósperec.

NYITOTT HÁZASSÁG

— A mi házasságunk anynyira nyitott, hogy a férjem botrányt csapott, amikor megtudta, hogy nincs senkim.

MEMÓRIA

— Kristálytisztán, világosan emlékszem arra, hogy pocsék a memóriám.

HARC

Legjobban az harcol a protekció ellen, akinek nincs.

FOGYÓKÚRA

Ebéd előtt sétáljuk egy nagyot, aztán ne ebédeljünk.

IRIGYSÉG

— Szégyellje magát művész úr! Minden filmjében más nővel csókolózik!

SZERENCSE

— Micsoda véletlen szerencse! Megyek az utcán és találtam ezt a pénztárcát.

— Hol?

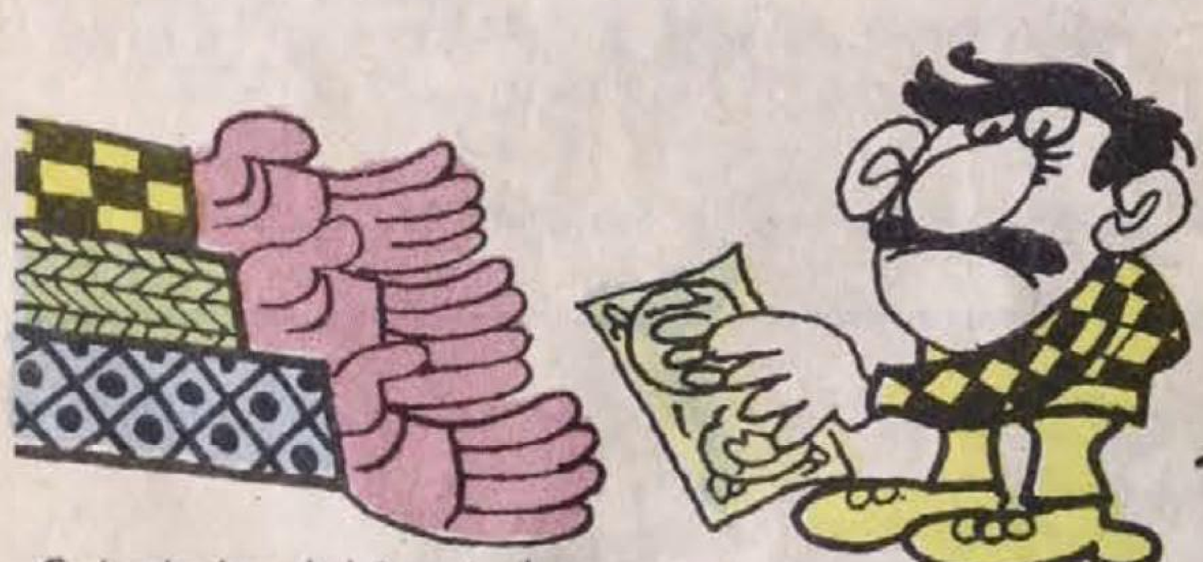
— Annak a férfinak a zsebében...

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

Értekezés a láthatatlan jövedelmekről

Értekezésünk tárgyául ezúttal a láthatatlan jövedelmeket választottuk, a téma időszerű voltára tekintettel. Nem kétséges: a látható és a láthatatlan jövedelmek között nagyobb a különbség, kevesebb bért kaptak. Másfelől viszont az emberek, a frizurák és a mosógépek szervizelésére ez idő szerint még többkevesebb társadalmi igény mutatkozik, művelőit emiatt aztán az állam helyett

Csúszópénzek képe tarka
jó verébre vár a szarka.

Kereskedő adót tanul:
mit úszhat meg adótlanul?

A doktor úr bevarr sebet,
de nem varrja be a zsebet.

Dugi-dollár, nuku kontroll,
adómentes a rokontól...

Pincér, fodrász kap szép jattot
és mit kap az adó? Mattot!

Rákóczi tér, hasznos esték...
nincs rezsije, csak a festék.

Szupercsalót űz a Kék fény,
nem adózik, hiszen észlény!

Az én elmém peches elme,
látható a jövedelme!

Nagy nyári mulatság! *Egyetlen kacagás az egész!*

ÉPÍTSÜK A MŰLTAT!

— TÁRSASJÁTÉK HALADÓKNAK —

A játékban Önnek fel kell homályosodnia önfejlődése valódi történetéről. Vegye le a zakóját és lépjen

a 88-as mezőre;

ez idén innen indul a játék. Ön dob vagy Önt dobják. Ha (játékban) marad, dobjon hatot, (de egyet legalább). Ha megy, lépjen a

83-as mezőre.

Vigyázzon! Ha nincs disznója, érdemei felismerése miatt játékostársait maga elé kell engednie. Mondja gyorsan háromszor: *mechanizmus, gazdaságosság, érdekek.* Ne törődjön azzal, hogy mindenki ezt mondja. Ha senki sem figyel fel Önre, előnyt szerez, s ezzel továbbléphet

a 78-as mezőre.

Itt légvárakat kell építenie. Ne ijedjen meg, nem lesz egyedül: egy egész központ segít Önnek ebben. De azért legyen óvatos — szóljon például „bizonyos kedvezőtlen tendenciákról." Persze, éreztesse, hogy nem komolyan gondolja. Vigyázat: ha rosszul lép, máris egy távoli nagykövetségen találhatja magát *más, fontos beosztásban* — és kezdheti elölről az egészet. Ha ugyan kezdheti.

De ha minden rendben megy máris

a 74-es mezőn találja magát.

El kell énekelnie az *„Árrobbanás ne gyűrűzz be mihozzánk"* kezdetű sírvavigadót. Figyelem: ha hamisan énekel és rájönnek, visszalép a 78-as mezőre, ahol a már ismert feladatot (légvárépítés) egy

büntetőjátékkal

megtoldva kell megoldania. Mondja el percenként tizenkétszer: mindenről az átkos Rákosi rendszer tehet, mindenről stb.

Ha ezt az összetett feladatot *jól* oldja meg, viszszamegy a 88-as mezőre és ott nagy valószínűséggel kiesik majd a játékból.

Ha a feladatot *nem tudja megoldani,* akkor Ön gazdasági középvezető típus — mint ilyennek, azt tanácsoljuk, kerülje el a

68-as mezőt:

ne is kísérletezzen azzal, hogy ráismerjen olyan igazságokra, melyeket nem képes megérteni sem, vagy hogy megtegye azt, amire semmi lehetősége nincsen.

Keressen egy egyértelműbb helyzetet: menjen például az

57-es mezőre,

de vigyázzon, hogyan is nevezi meg. Tudnia kell, hogy ami a 88-as (vagy pláne majd a 95-ös) mezőről nézve csak egyszerűen az 57-es mezőnek látszik, magáról az 57-esről — ahol Ön áll éppen — esetleg egészen másnak. Vagy az ellenkezőjének.

Ha úgy látja, hogy már nem lát semmit, Ön most kilép a játékból és a 80-as mezőn tér vissza, mint egyszerű multimilliomosként megbecsült hazánkfia.

Ha tovább játszik velünk, lépjen

az 56—55—54-es mezők

egyikére ahol *szembekötősdit* fog játszani partnereivel. Ha nyer, *húzódjon árnyékba* — Önnek vaj van a fején. Ha *elveszti tájékozódó képességét,* részt kell vállalnia az általános nemzeti leleplezősdiben: ki kell találnia, hogy pl. egy tetszőleges szerdai leleplezőt ki leplez le majd a következő napon: és el kell találnia, hogy kettejük közül melyik mond csütörtököt: a szerdai vagy a szombati?

Ha ezt a játékot Ön nem tudja megbocsájtó mosolylyal tekinteni — *Ön idealista,* Önön nehéz lesz segíteni az 50-es mezőkön.

Ha Önt egy kissé untatja ez az egész, ásít és lezárja a rádiót. — Ön holnap dolgozni megy, hogy megéljen. Ebben az esetben sem tudunk Önön segíteni. Legjobb lesz, ha Ön segít magán — segíts magadon, mások is belesegítenek. Reménykedjen, hogy nem nagyon.

És most Ön a hírhedt

50-es mezőre

ér. Ha Ön nem ír erről leleplező emlékiratokat a 80-as mező tájékán, *büntetésből* fel kell mondania egy bizonyos születésnapra írt bizonyos verset — aztán össze kell vetnie ezt a verset a költő későbbi nyilatkozatával és meg kell mondania, melyiket érezte át jobban alkotója. Nem, nem arról a költőről van szó. Arról sem. Arról sem.

Legalábbis ki kell találnia, hogy a bőséges választékból kire gondolunk. Ha nem találja ki, *Önnek ízlése van* (de ezt nem feltétlenül büntetik) ezért

a 48-as mezőre fordul,

amit éppen ezért egyszerűen a fordulat mezejének is nevezhet.

Egy bonyolult feladatot kell megoldania. Ki kell találnia, mi a véleménye a 88-as mezőn önmaga 48-as véleményéről.

Most adja össze a két véleményt: ezzel jogot szerez arra, hogy

a 45-ös mezőre lépjen.

Álljon fel. Másszon ki a romok közül. Nézzen körül. Gondolkodjon.

*

Gratulálunk: Ön végigjátszotta ezt a játékot. Üdvözöljük Önt ezért.

Jutalmul jogában áll — most már a 45-ös mezőről indulva a 88-as mező felé — újra gondolni mindent, és aztán lépni.

Reméljük, ha eléri a 88-as mezőt, lesz ereje továbbhaladni.

Várkonyi Mihály

Levél Bukarestbe

Kedves barátaim, román humoristák!

Hogy vagytok mostanság? Hogyan éltek? Hever-e téma a bucuresti utcán elég?

Régen hallottam felőletek...

Ti min nevettek mostanában? Egyáltalán, tudtok-e még? És rajtunk is, vajon?

Őszintén szólva, nekünk egyre nehezebben megy a nevetés. Próbálkozunk, persze, próbálkozunk — buldózereken, ezen-azon, de valahogy nem az igazi. Pedig nagy szükségünk lenne a nevetésre. Egy amerikai költő, Emerson írta a múlt században: „... a keményen dolgozó ember számára nehéz és kimerítő időkben a humor éppoly természetes erősítőszer, mint az alvás: a túlfeszített agynak védelmet nyújt a haraggal és az esztelenséggel szemben."

Fogjunk össze hát! Ahogy a nagy német mókamester mondta volt: „Világ humoristái, egyesüljetek!"

Tegnap este, elalvás előtt azon merengtem, milyen fontos lenne leülnünk egyszer, s villányi vörösbor, vagy egy üveg jófajta Zarea konyak mellett elbeszélgetnünk. Hiszem, segítene mindannyiunkon.

Mert bolond világban élünk, barátaim, s nagyon hiányzik már a jóízű nevetés. Ugye, lehet még részünk benne? Adjatok reményt, mert nagy az én aggodalmam...

Jó munkát, nyugodt álmokat kívánok mindannyiunknak:

Walter Béla

FOTÓSAROK

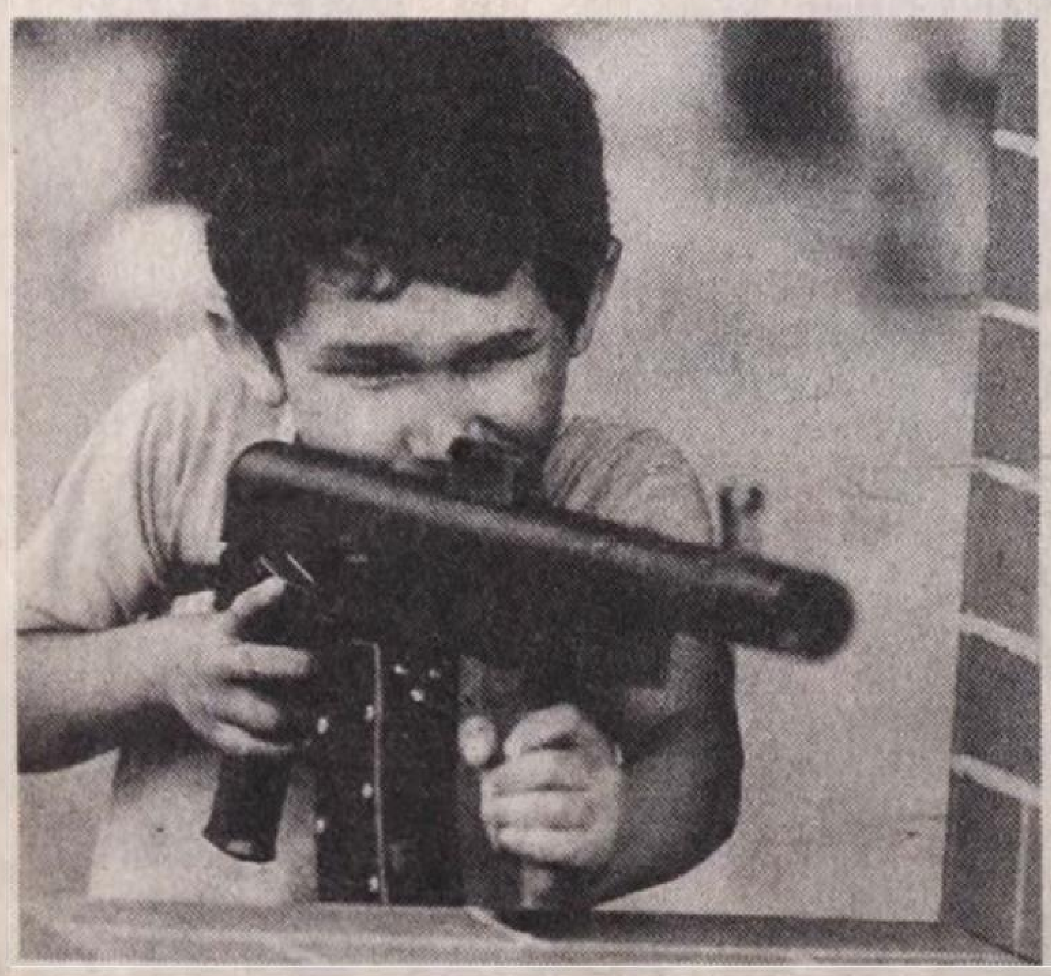
BIZTOS KÉZZEL

A vízügyi szakemberek már évekkel ezelőtt felemelték intő szavukat: vigyázzunk, mert vizeink természetes egyensúlya vészesen kezd megbomlani. Olajszennyeződés, halpusztulás, újabban pedig a kenusok káros elszaporodása veszélyezteti a folyók, tavak normális működését.

A nemkívánatos folyamat megfordítására szerencsére pénz és elgondolás egyaránt rendelkezésre áll. Már az idei nyáron megnyitják kapuikat az első gyermek-célbalövő táborok, ahol a résztvevő palánták nem csupán gyakorlati, de alapos elméleti képzést is kapnak. A szakemberek szerint e készségfejlesztő tanfolyamokkal több cél is elérhető: 1. A gyermek, kellő gyakorlás után, biztos kézzel lő és nem hibázza el a vízijárműben lapátoló embert. 2. A gyermek a nyári szünidőben értelmes feladatot kap, nem csatangol, lófrál, rágógumizik, hanem célra tart.

Amennyiben az idei gyermek-célbalövő táborok elérik céljukat, jövőre fotóriporter-rúgdaló és tévériporter-lökdöső tanfolyamokat is szerveznek.

efespé

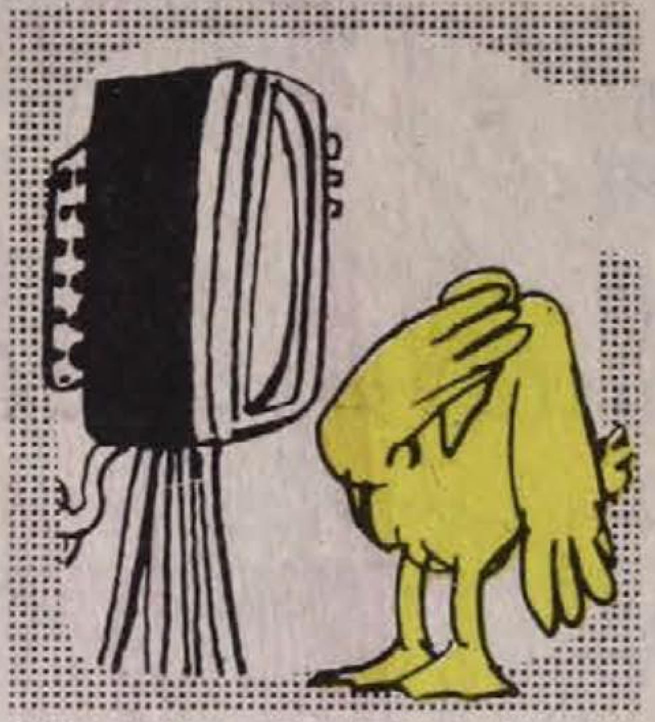

(T. Balogh László felvétele)

Utasokat küldenek vissza a román határról

RETURIZMUS?

PARLAMENTI SHOW

Szórakoztatásban nem sok jóval kecsegtetett az elmúlt hét (június 27-től július 3.) tévéműsora. Forró hét ígérkezett. Merő kőkemény politika. Hétfőn tüntetés a Hősök terén, kedden a szovjet pártkonferencia, aztán a magyar országgyűlés — rogyásig.

Másképp történt. A legpolitikaibbnak vélt műsor felülmúlt minden elképzelést. Olyan szórakoztatónak bizonyult, hogy a legcsillogóbb show-k, a legsziporkázóbb kabarék, a legmulatságosabb operettek is elbújhattak volna mögötte. Ültünk a képernyő előtt és egyik ámulatból a másikba estünk. Node ilyet?!

Már az is káprázatos volt, amit a tévé újított. Ritkán látott sportok esetében szokták csinálni, hogy a riporter mellé egy szakembert is odaültetnek a közvetítőfülkébe, hogy a látottakat a laikus nézőknek megmagyarázza. Most a tévé egy közjogi szakértőt bízott meg, hogy kommentálja, mi történik lent az arénában. Mikor jár szabadrúgás, mi az a bodicsek, a lesállás, meg az előnyszabály. Illetve ebben a neogótikus, csillogó arénában mik a játékszabályok.

Szükség is volt az eligazításra. Odalent ugyanis egy eleddig ismeretlen játék bontakozott ki. A játékosok (honatyák), akik a korábbi üléseken jó magaviseletű nebulóként ültek a padokban, most eufórikus hangulatukban előzetes bejelentkezés nélkül szót kértek, közbekiabáltak, ellenvéleményeket hangoztattak, zsémbeskedtek. Egyszóval teljesen felbomlott a rend. Mármint az a jó öreg, stabil, népi demokratikus, egyhangúlag-elfogadjuk-rend.

Más kérdés, hogy amikor egy-egy igen érdekes képviselői hozzászólásra figyeltünk, nem hallottuk mit mond, mert a tévé szakkomentátora éppen akkor közjogi leckét tartott, hangja elnyomta a képviselőét.

De a legnagyobb baj nem ez volt, hanem az, hogy kisiklott a forgatókönyv, mert a sok renitens honatya, ahelyett, hogy egyöntetűen a magasba emelte volna a kezét, amint ezt a 40 éves parlamenti liturgia megkívánta, mindenféle javaslattal hozakodott elő. Halasszák el a választást, hívjanak össze frakcióüléseket, külön a pártonkívülieknek is, ne egy jelölt legyen, hanem kettő, ne kettő, hanem három, és így tovább. Attól fogva szegény elnökasszony úgy megkeveredett, hogy mindent megszavaztatott, még azt is, amit nem kellett volna. Jóformán csak az ebédszünet-javaslat úszta meg voksolás nélkül.

Pedig a szavazatok megszámlálása nem ment könnyen. A jegyzőknek kis híján csak a kéz és lábujjaik álltak rendelkezésükre, mert a parlamentnek nem tellik számítógépre. (MÜSZI, hol vagy?) A felszólalóknak meg sokszor nem lehetett hallani a hangját, mert a parlamentnek nem tellik mikrofonra. Azazhogy tellik, de csak azoknak jut, akik előre feliratkoznak a beszélni kívánók közé. Nem számoltak egy olyan parlamenttel, ahol a képviselők csak egyszerűen belebeszélnek a dolgokba. Igaz, ahol volt mikrofon, ott sem szólt, így aztán szegény képviselők csak tátogtak, mint a parton a hal. Ha mégis szólt a mikrofon, akkor meg harákolt, zörgött, rezonált, a tévénézők nagy derültségére.

Volt ezen a parlamenti show-n, minden, mi szemszájnak ingere. Élénkség a teremben, mozgás, morgás, pótjavaslat, tiltakozás. Szavaztak arról, hogy a nyugdíjba vonulók lemondását elfogadják-e (?), később megszavazták, hogy a jelölteknek nem kell bemutatkozni, aztán mégis bemutatkoztak, elmondták az életrajzukat, mintha a személyzeti osztályon volnának, továbbá javasoltak három új jelöltet az országgyűlés elnökének, mire kiderült, hogy a három közül kettő nem vállalja, a harmadik meg nem is tagja a tisztelt háznak. Aztán többen javasolták, halasszák a szavazást őszre, ezt sokan helyeselték, de ezt meg elfelejtették megszavaztatni, annyira összekuszálódott a végére az egész.

Mit is mondjak? Nagyon jól szórakoztam. De nemcsak én, úgy vettem észre a képviselők is. Eleinte, igaz, cseppet zavarban voltak — különösen az idősebbje —, hogy is viselkedjenek, lezseren, vagy méltóságteljesen, ily illetlenségek láttán. Hiszen itt a felszólalók akadékoskodnak, kotta nélkül beszélnek, szembe szállnak a párt és a népfront le-, fel- és átiratával, elvetnek jóelőre kicentizett személyi javaslatokat, fészkelődnek, nevetgélnek. Kezdetben csak néztek egymásra meglepetten, szemérmesen somolyogtak, mint akik először látnak pucér női testet a strandon, és úgy tesznek, mintha nem vennék észre. Később aztán felengedtek, mind jobban tetszett nekik a dolog — jó kis balhé ez a demokrácia.

Aztán mégis megválasztották az eredeti, a központilag ajánlott jelölteket.

A tévé szakkommentátor pedig a zűrzavar láttán felsóhajtott: a demokráciát még tanulni kell...

De nehéz az iskolatáska!

Novobáczky Sándor

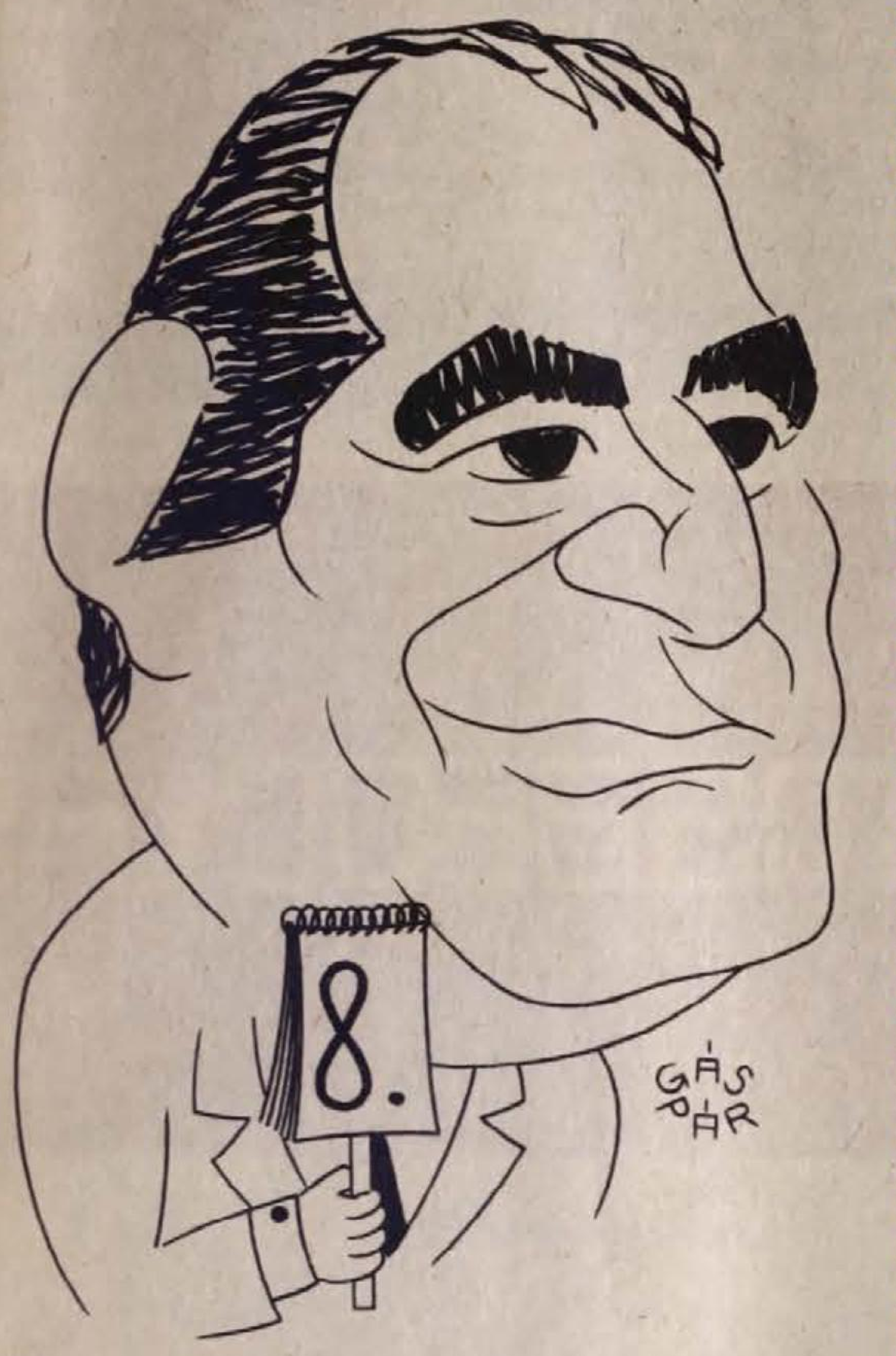

– Pegazusként kezdte, de elhízott...

A fölemelt családi pótlék miatt drágább a sör és a cigaretta

LESZ MIRE KÖLTENI A FÖLEMELT CSALÁDI PÓTLÉKOT...

REFLEKTORFÉNYBEN

SZINETÁR MIKLÓS,

a zsüri elnöke, akinek tudnia kell, hogy Ki Mit Tud. Legalábbis a tévé vetélkedőjén. Mert, hogy a gazdasági életben ki mit tud, arról még senki nem tud semmit.

A júniusi (6. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

— Ha felveszem, nyitva kell hagynom a legfelső gombját, hogy kilássak.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Sterczer Ödön, Tatabánya, II., Sárberki LTP. 30. 2800.
Kertész János, Budapest, XII., Galgóczy u. 50. 1125.
Bojtor Ilona, Kaposvár, Bajcsy-Zs. u. 32. 7400.

A nyereményeket postán küldtük el.

KI MIÉRT NEM JÖTT?

Egyik ifjúsági hetilapunkban a fiatalokra jellemző kíméletlen riporteri őszinteséggel faggatták a KISZ Talentum koncertszervező irodájának illetékesét, miért nem jöttek hazánkba a beígért világsztárok: Frank Zappa, a Pink Floyd, George Michael és Michael Jackson?

Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a válaszok a teljes nyíltság jegyében születtek. így fekete-fehéren megtudhattuk az igazságot: azért nem jöttek a sztárok, mert nem sikerült megállapodni velük. S bár e felelet maga volt a tökély, gyarló lelkünk még ennél is részletesebb információkra vágyott, ezért oknyomozó riportra indultunk. Íme, a teljes igazság:

Frank Zappa már nagyon régen szeretett volna Budapestre jönni, csak nem tudta, merre van ez a város. Sok ismerősét megkérdezte, de azok vagy szintén nem tudták, vagy rosszul tudták és azt gondolták, hogy Budapest a Csendes-óceán egyik kis szigetének fővárosa, ahol még él az emberevés ősi szokása. Amikor pedig néhány héttel ezelőtt végre sikerült Frank Zappának kideríteni, hol található Budapest, váratlan balszerencse állt a koncert útjába: elvesztette nyugdíjszelvényét, amely nélkül pedig soha nem teszi ki a lábát otthonából.

George Michael és a Pink Floyd Talentumék szerint azért mondta le a magyarországi fellépést, mert a nálunk gazdagabb országok nagyobb gázsival elcsábították őket. Ezzel szemben arról van szó, hogy Pink Floydék szenvedélyes tévénézők és jelenleg egy izgalmas filmsorozatot néznek az éticsigák szexuális viselkedéséről. Menedzserük ugyan többször felszólította őket, hogy hagyjanak fel az éticsigákkal, mire válaszul Pink Floydék vettek egy doboz földimogyorót és kidobták a menedzsert. Ha minden igaz, az éticsigákból már csak három folytatás van hátra, utána még végignézik az úthengerek feltételes reflexeit bemutató 27 részes oktatófilmet, majd irány Budapest!

Ezek természetesen csak az alapvető okok voltak, de van még más is: Frank Zappa azért sem tudott jönni, mert az unokája megbukott matekból és most együtt tanulnak a pótvizsgára; George Michael felesége állandóan morog, hogy a férje soha nincs otthon és ezért mindig neki kell mosogatni; a Pink Floyd együttes naponta és fejenként három kiló földiepret eszik meg, s kiszámították, hogy a magyarországi árak mellett egy budapesti turné anyagi romlásba döntené a zenekart; végül, Michael Jackson azért sem tud jönni, mert elromlott a villany és várja a szerelőket, akik kedd és tíz óra közötti időpontra ígérték magukat.

A legérdekesebb talán Michael Jackson esete. Az énekes, akiről köztudott, hogy szabadidejének nagyrészét oxigénsátorban tölti, többször kinyilvánította abbéli szándékát, hogy szeretne egyszer Budapestre jönni. Sajnos, idáig nem volt abban az anyagi helyzetben, hogy ezt a vágyát kiélhette volna, az arcoperációk, az oxigénsátor, valamint a világ különböző városaiban vásárolt luxusvillák annyi pénzét felemésztették, hogy egyszerűen nem volt pénze a Magyarországig érvényes repülőjegyre. (Bukarestig tudta megvenni a repülőjegyet, ott azonban a rossz fényviszonyok miatt a gép nem volt képes landolni.)

Oknyomozó riportunk során végül is arra a következtetésre jutottunk, hogy a sztárok beharangozása egyáltalán nem volt holmi hírlapi kacsa, a magyar koncertszervezők feltehetőleg valóban tárgyaltak velük, mégpedig valahogy így:

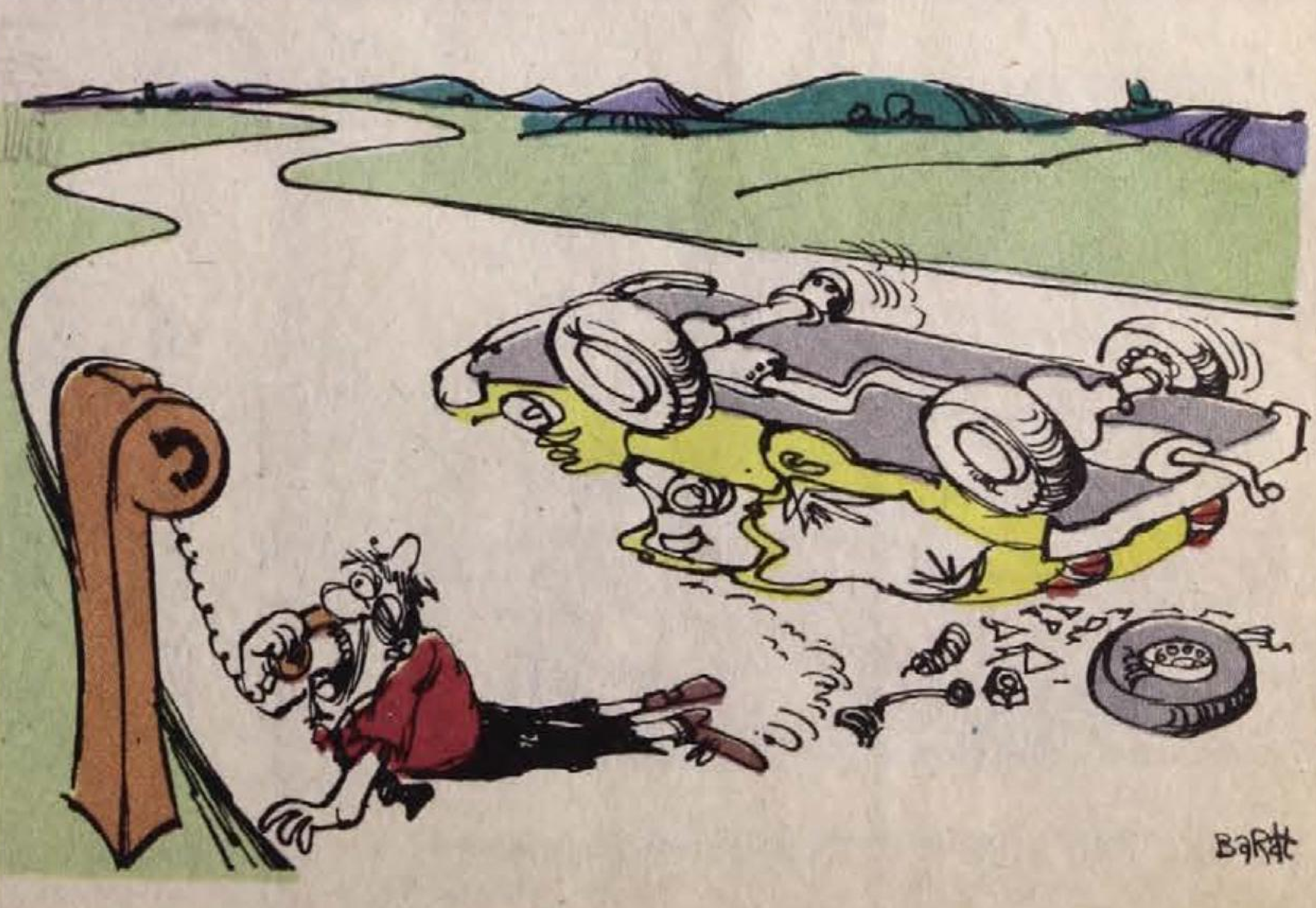
— Uraim, el tudnának jönni Budapestre?

— Nem.

Föld S. Péter

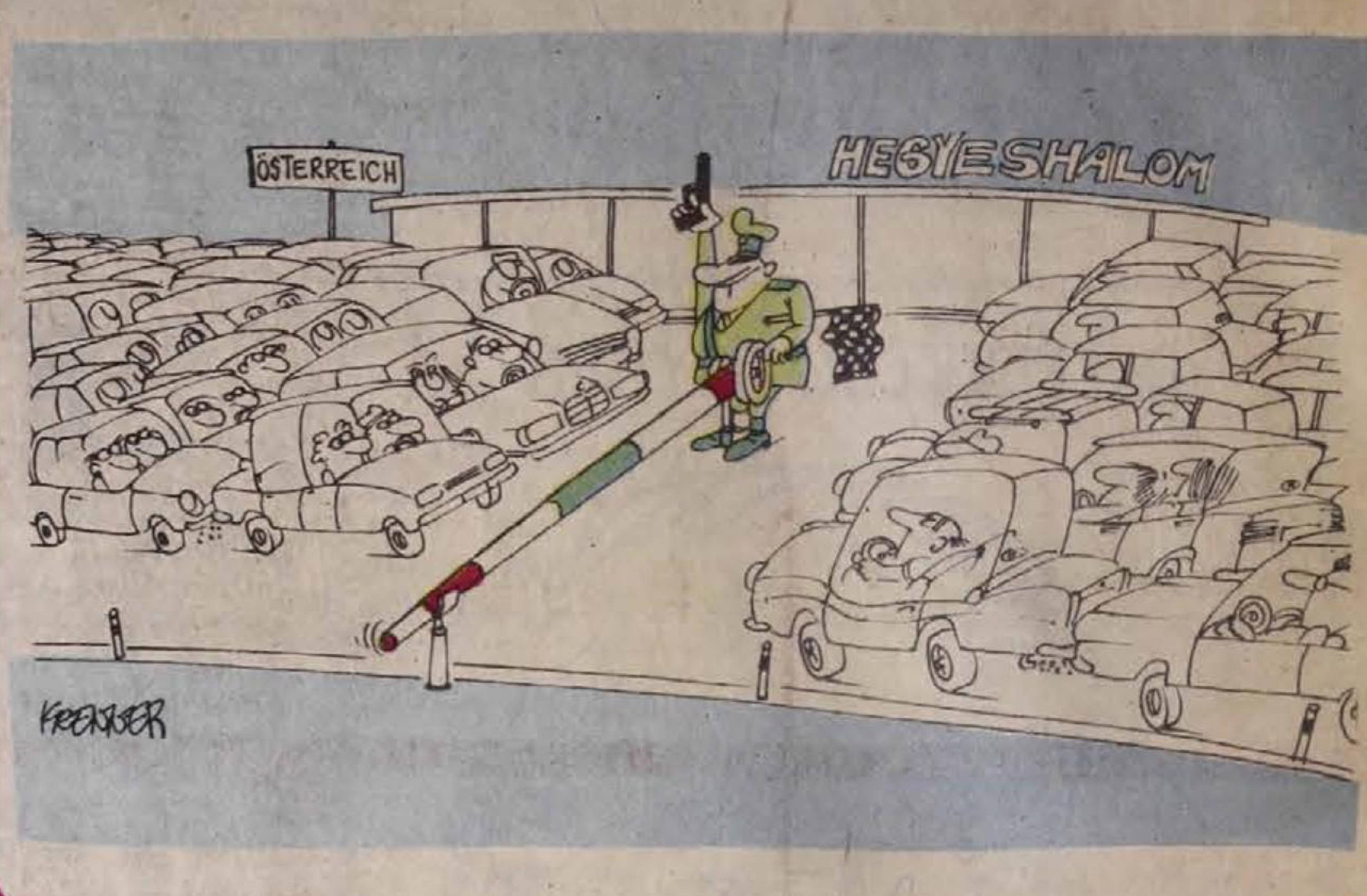
— Jesszusom, te valami alternatív megoldáson töröd a fejed . . .!

— Halló! Hogy áll a Lada átvételi sorszáma?

EGY KIS KÓSTOLÓ

SZOMSZÉDOLÁS

ERDÉLYI TÁRSASÚT

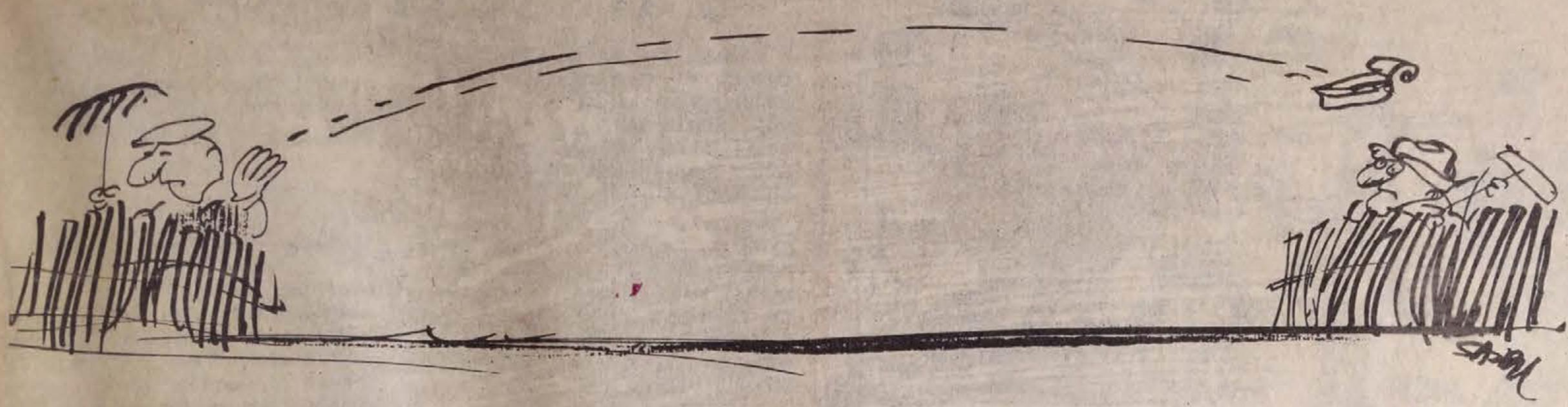
– Kérem az útleveleket és a videókat felmutatni!

HATÁRVITA

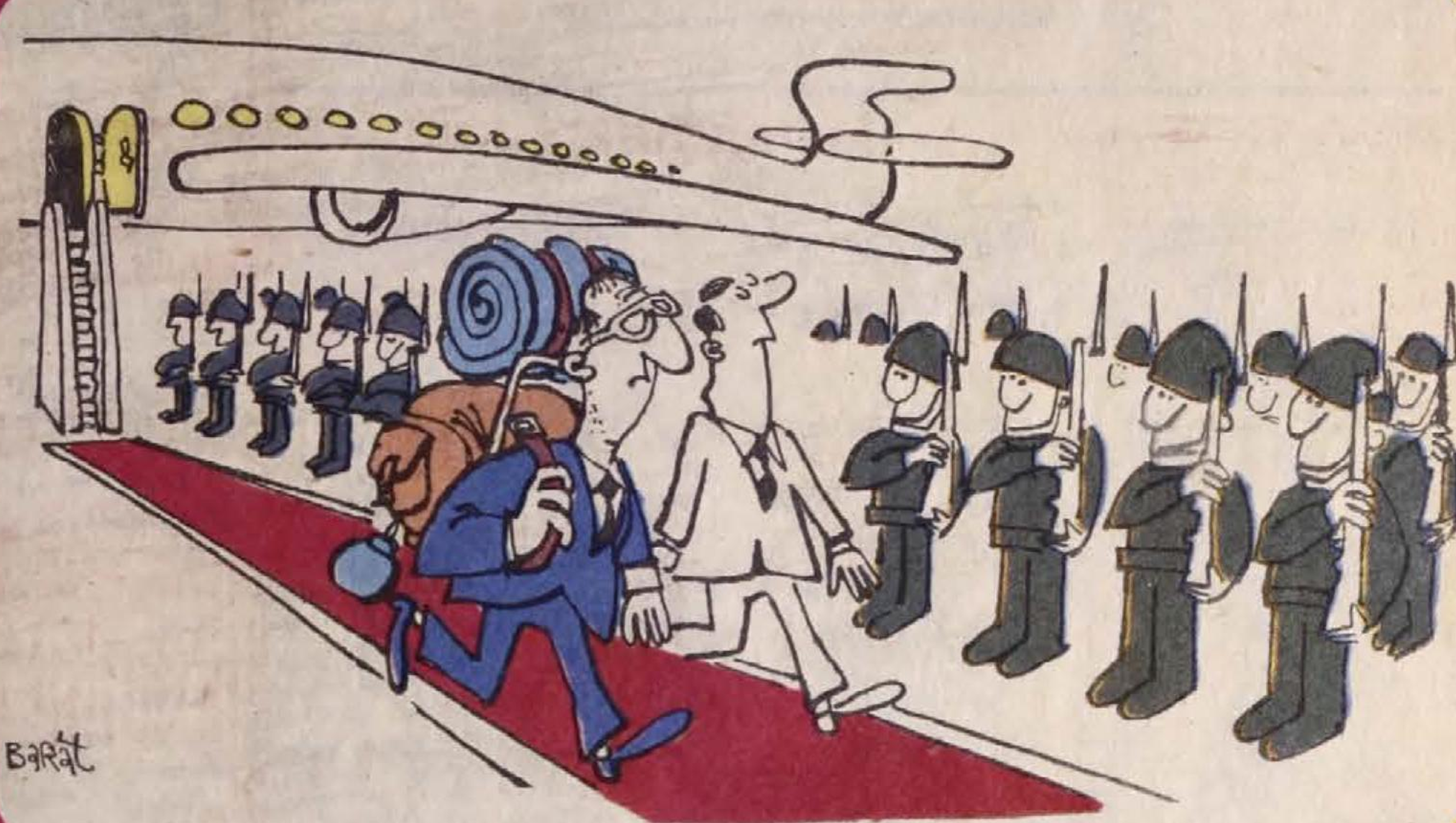
– Szerinte ők a fejlettebbek, mert náluk több a hiánycikk.

JÓSZOMSZÉDSÁG

OLCSÓ UTAZÁS

– Bécs felől tessenek Pozsonyba menni, angyalom, mert csak schillinget tudok adni, cseh koronát nem.

A SZOMSZÉDBAN

– Vajon a mi házunkat is lebontják?

MARIAHILFERSTRASSE

– Figyelem, ezek is kezdik átvenni a glasznosztyot! Ahány újság, annyi vélemény a kormányról.

– Csak a bortermelők csinálhatnak balhét?!

INTELEM

– Mindig utáltam a kincstári optimizmust!

AVAGYÚGY...

Hamarosan, az év utolsó negyedében új, füstnélküli cigaretta kerül piacra az Egyesült Államokban. Elszívása során nem keletkezik hamu, és a dohányosnak szinte semmit sem kell belélegeznie a kátrányból.

Örülnöm kéne, de képtelen vagyok rá. Látom ugyanis sötét jövőnket. Ezt az egészségóvó találmányt, ezt a füstnélküli cigarettát mi magyarok úgysem tudjuk majd megfizetni az általunk már korábban feltalált és kifejlesztett dohány nélküli dohányból.

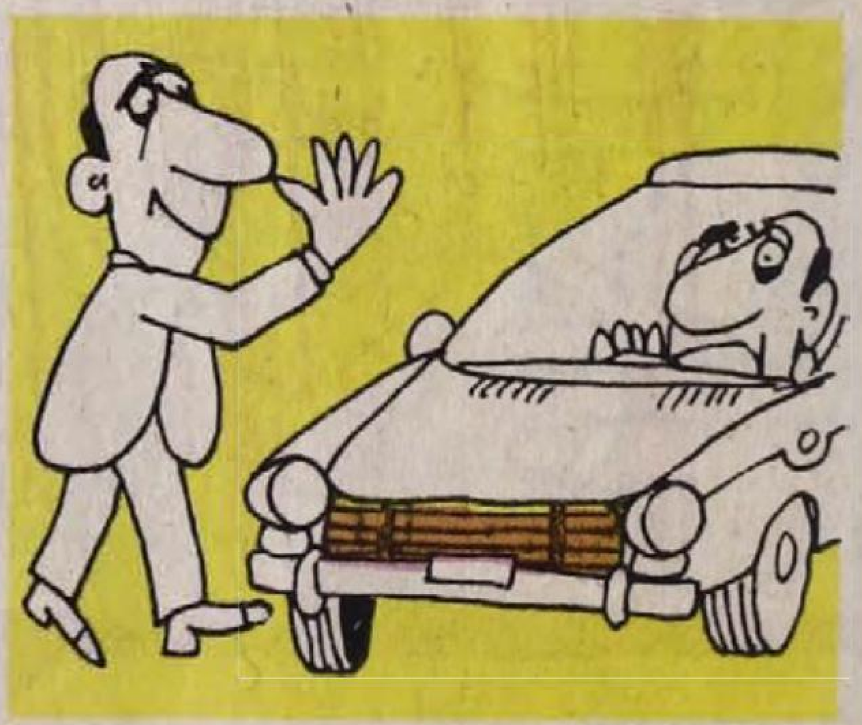

Méhpusztulás után vagyunk. Amellett későn kapott lábra a tavasz, így jócskán lerövidült a méhészeti szezon. Summa summárum: csak közepes méztermés várható nálunk az idén.

Vélhetően a mézesmadzag-termelés is visszaesik hát ebben az évben. Zavarok keletkezhetnek az ellátásban. Hacsak... Hacsak nem vagyunk bővben e téren is az elfekvő készleteknek...

*

Sztrádadíj bevezetését fontolgatják a magyar autópályákra. Márpedig, ha fontolgatják, be is vezetik azt. Úgy tervezik, 1989. január 1-jétől az autózásnak ez a módja is pénzbe kerül majd.

Drága a kocsi. Drága, ha áll, nemkülönben drága, ha megy. Kész szerencse, hogy a gyalogosok élete csupa olcsó mulatság...

*

Emma Freud, a nagy lélekbúvár, Sigmund Freud 25 éves dédunokája állítólag bizarr interjúsorozatot vezet az egyik angol televízióban. Partnereitől ágyban, paplan alatt fekve — persze szigorúan pizsamában — kér nyilatkozatot. Azt állítja, az interjúhoz nincs jobb színhely az ágynál. A beszélgetőtárs nem feszélyezi magát, könnyebben föltárulkozik, könnyebben elmondja legbizalmasabb dolgait.

Talán a mi televíziónkban sem volna haszontalan kipróbálni ezt a módszert. Meglehet, akkor egyik-másik interjúalany is csak addig nyilatkozna, ameddig a takarója ér.

Mike Tyson újra győzött. A 21 éves izomkolosszus 91, írd és mondd, kilencvenegy másodperc alatt kiütötte a 31 esztendős Michael Spinkset, a nehézsúlyú profi ökölvívók világbajnoki címéért zajló mérkőzésen.

Böngészem a statisztikákat: a győztes húszmillió dollárt kapott. A meccs során mindössze 8-szor ütötte meg a vesztest, tehát egy-egy ütésért 2 millió 700 ezer dollárt könyvelhetett be a csekkszámlájára. Másodpercenként körülbelül 220 000 dollárt keresett, ha valaki ezt órabérre akarja átszámítani, 3600-as szorzót kell alkalmaznia.

Nem rossz. Csak figyelmeztetésül: az eset Amerikában történt, profi boxolókról van szó, s már csak ezért sem volna szerencsés bármily összefüggésbe hozni a minálunk készülő bérreformmal.

Münz András

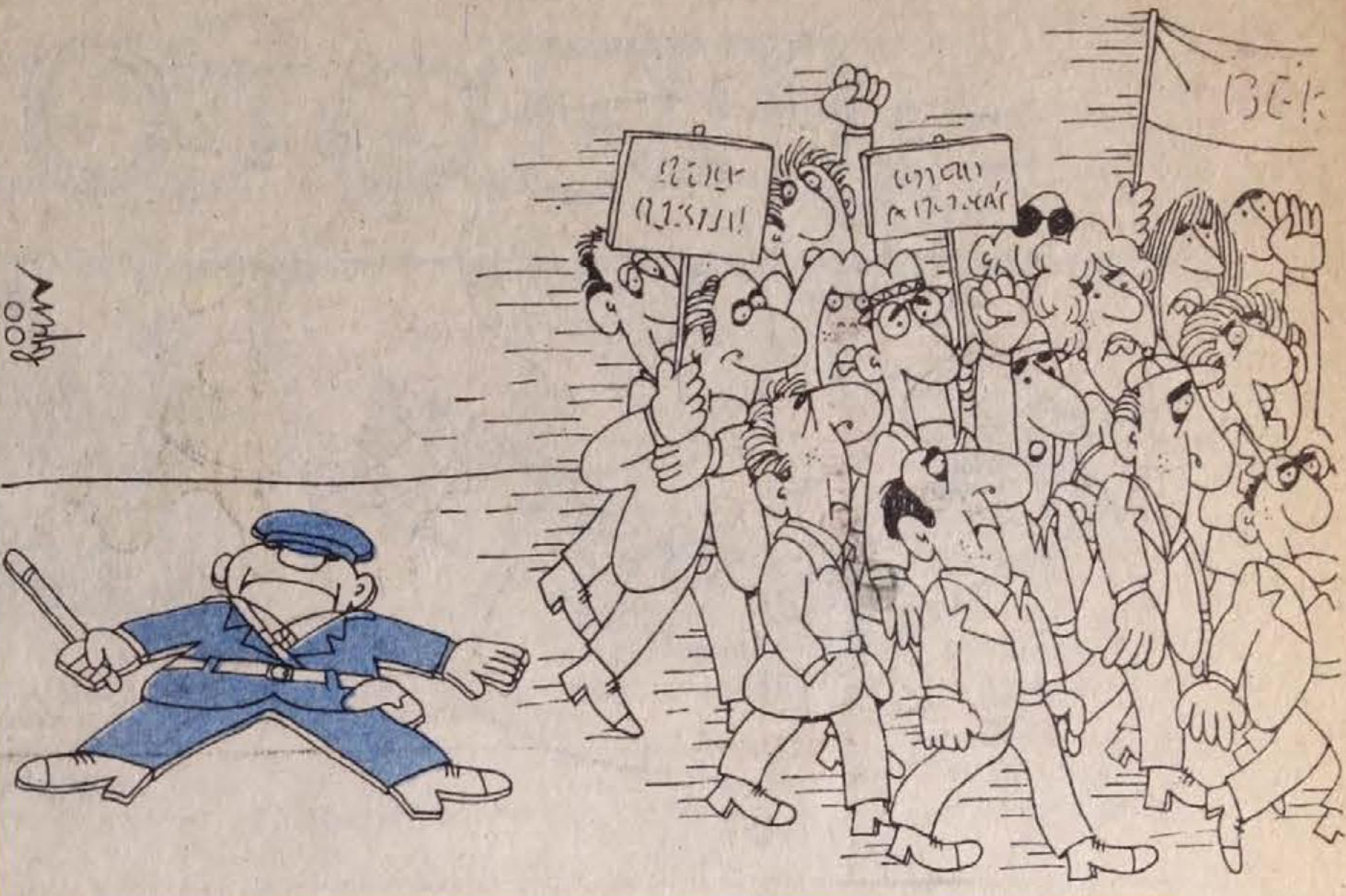

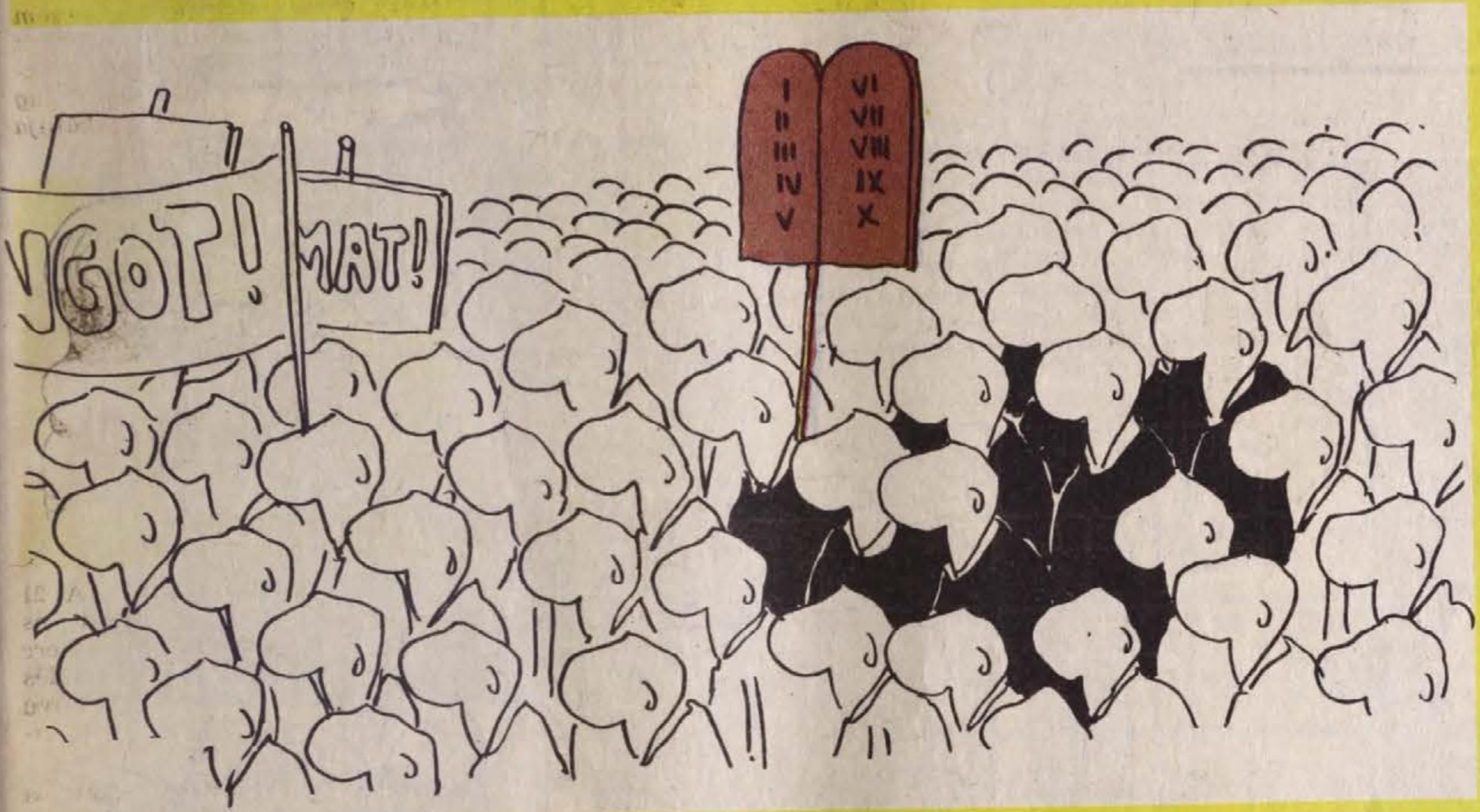
– Amíg értelmes munkát nem találunk, itt várakozhatunk...

VECSÉSI FÜLDUGÓ

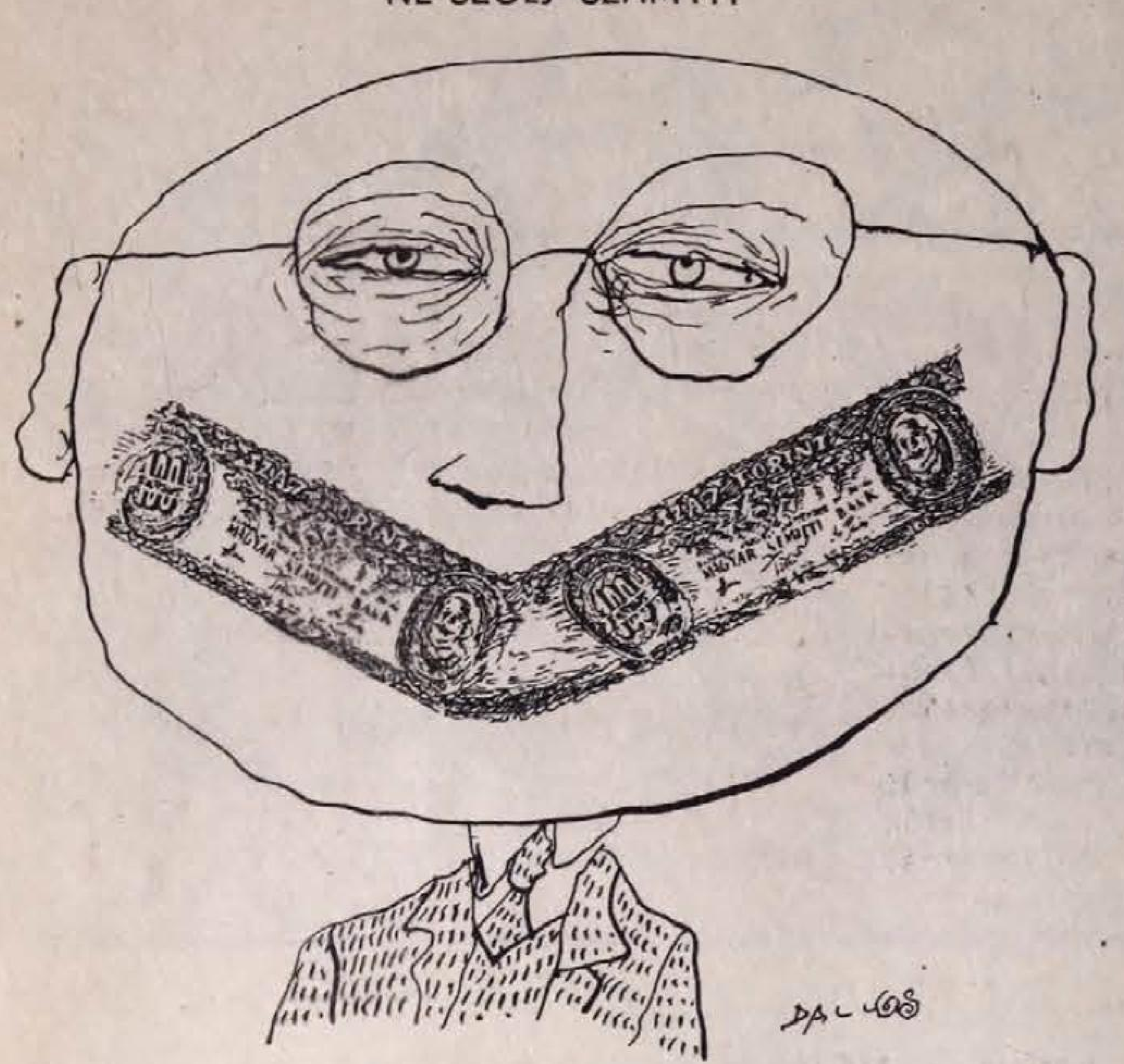

FULOP, BALAZS-PIRI, LEHOCZKI, HEGEDUS, SAJDIK, DUNAI

NE SZÓLJ SZÁM...

PARANCSNOK

– Majd én megmondom, hogy kiket szabad kimentened!

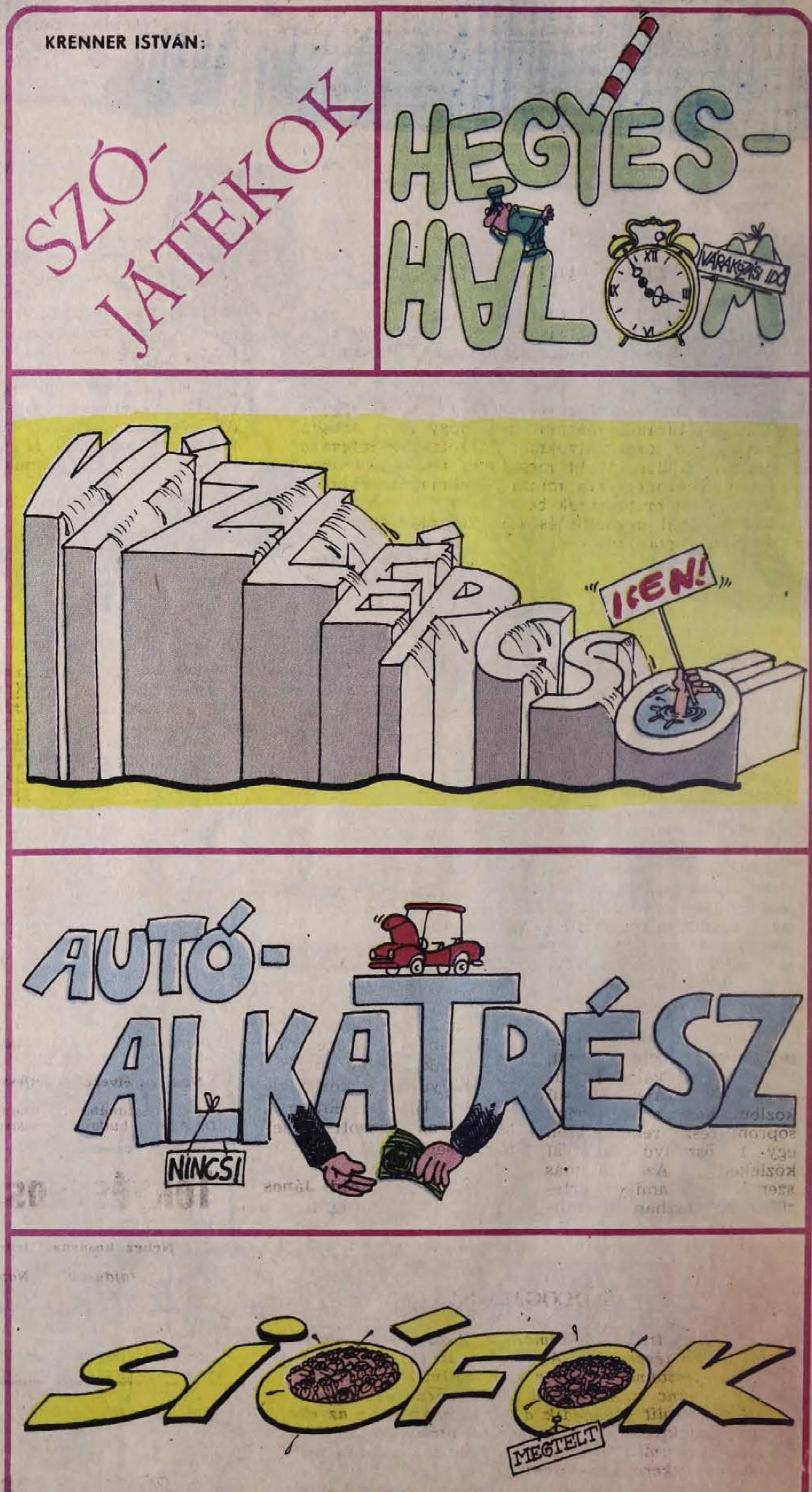
POZÍCIÓHARC

HÓLYAGOK

KRENNER ISTVÁN:

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Az Ifjúsági Magazin 1984/11., 1985/4., 7., 10. és az 1986/12. számait; — A Népsport Évkönyv eddig megjelent példányait; — A Foci c. hetilap 2. és 3. próbaszámát.

KÍNÁLNAK: Felújított Optima nagykocsis írógépet; — Egy- és ötéves gyermeknek étkező- vagy játékasztalt székkel; — 4/8 személyes, kinyitható konyhai asztalt; — Hajdú centrifugát; — A Ludas Matyi 1957 és 1978 között megjelent példányait.

CSERÉLNEK: Felújított Optima nagykocsis írógépet ötéves gyermeknek való kerékpárra; — Hím hullámos papagájt kalitkával 2 db Korda György-kazettára; — Plus—4-es programokat hasonlókra; — Angol nyelvű Kung Fu és Tai Chi Tao könyveket karate könyvekre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tételett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

CSAK FIATALOKNAK!

A papírgyári tévéreklám védelmében kérek szót. Fehér Klára után olvasójuk, K. Tóth Ferenc is ezt a reklámot támadta lapjukban. Én nem hiszem, hogy annyira rossz, hogy kétszer is kell bírálni.

Szerintem a legfontosabbat nem vették figyelembe a bírálók, mármint azt, hogy ez a reklám nem az ő korosztályuknak készült. Szerintem a fiatalok sokkal inkább megállnak a tévé előtt erre a zenére és mozgásra, mintha egy unalmas munkafolyamatot mutatnának be.

Azt majd nézhetik és csinálhatják napi nyolc órában a gyárban!

Horváth Tiborné
Budapest

A MÁV MEGKÖSZÖNI

Ez évi 20. számunkban jelent meg „Ügyes" alcímmel Monostori Bálint panasza. Olvasónk azt sérelmezte, hogy április 26-án a Déli pályaudvarról 10 óra 25-kor induló soproni gyorsvonat egyik 1. osztályú kocsiját csoport bérelte ki, a másik zsúfolt volt, így 1. osztályú jegyével másodosztályon kellett utaznia.

A cikkre a MÁV Vezérigazgatóságtól kaptunk választ, melyet az alábbiakban közlünk.

A panaszt megvizsgáltattam és beigazolódott, hogy a kocsi valóban zsúfolt volt. Tájékoztatásul közlöm, hogy a szerelvény soproni része rendszeresen egy 1. osztályú kocsival közlekedik. Az állomás személyzete, amikor értesült a panaszban is említett csoportról, újabb 1. osztályú kocsival bővítette a szerelvényt. Így a férőhelyek száma megfelelt a megszokott igénybevételnek. Ezen a napon valamilyen ismeretlen okból a szokásosnál többen váltottak 1. osztályú jegyet, utazási irodáknál vagy más pályaudvarokon, ez okozta a zsúfoltságot.

Köszönöm olvasójuk észrevételét, amelynek alapján figyelemmel kísérjük az említett vonat utasforgalmának alakulását, és amennyiben szükséges, intézkedünk esetleg további 1. osztályú kocsi közlekedtetésére. Utasunk elnézését kérjük az okozott kellemetlenségért.

Csárádi János
ig. h.

KOCOGJUNK!

A 83-as troli végállomása a Baross utca végén, az Orczy téren volt. A végállomás ugyan maradt, de az utasoknak vagy le kell szállni a Mező Imre út Csobánc utca sarkán, vagy várni 5-6 percet, amíg a trolit beengedik a végállomásra. Ez az eljárás praktikus, mert vigyáz az utasok erőnlétére. Hiszen semmi sem frissítőbb, mint átkelni egy forgalmas útkereszteződésen!

Major László
Budapest

A VICC VÉGE

Ez évi 20. számunkban „A masiniszta humora" címmel jelent meg Gerócs József boglárlellei olvasónk levele, melyben arról írt, hogy a boglári vasútállomáson egy mozdonyvezető „eltérítette", így lekésett egy fontos tárgyalást. A MÁV pécsi igazgatóságától az alábbi választ kaptuk.

A pályaépítési munkák miatt április 18-án Balatonboglár állomáson tartózkodott az utazás céljára nem használható, úgynevezett szerelvényvonat. A panaszos erre a vonatra szállt fel. A mozdonyvezetőt felelősségre vontuk, mivel az utas figyelmét nem hívta fel, hogy a vonatra nem szabad felszállni.

Felelősségre vontuk a szerelvény előkészítését végző dolgozót is, mivel a kocsik ajtajait nem zárta le, így ugyanis elkerülhető lett volna a tévedés.

Sárdi Jenő
osztályvezető

MI LESZ A BÉRLETEKKEL?

A lapokban megjelent egy hirdetés, miszerint a Moziüzemi Vállalat több budapesti mozit vállalkozóknak kíván bérbeadni. A vállalat egy vezető munkatársa is nyilatkozott, ismertetve a megoldás előnyeit. Egyről azonban nem esett szó — erre szeretném e sorokkal felhívni a figyelmet. Lesz-e a vállalat és a szerződéses üzemeltető megállapodásában olyan pont, mely az utóbbinak kötelezővé teszi, hogy mozijában a nyugdíjasok és az ifjúsági bérlettel rendelkezők változatlanul 50 százalékos kedvezménnyel válthassanak jegyet.

Dr. Del Medico Imre
Budapest

A mozik szerződéses üzemeltetésére kiírt első versenytárgyalás június végén volt. A tévéhíradó egy rövid interjújából kiderült, hogy még jogi hézagok találhatók a mozik szerződéses üzemeltetésével kapcsolatban. Így például nem tisztázott az sem, hogy egy pályázó hány mozit vehet bérbe. Egy kisszövetkezet például egymaga ötöt nyert el a versenytárgyaláson. A most induló új vállalkozás persze kísérlet is egyben. A gyakorlatban dől el majd sok minden, így — feltehetőleg — a bérletek sorsa is. Reméljük, kedvezően...

(f.)

TÜCSÖK és BOGÁR

most kiadott díjak szintén erre vallanak. (Hogy Karinthy Frigyes az új tévéjátékáért és eddigi televíziós életművéért kapott különdíjat, az már magában is jelzi: a televízió drámai alkotóműhelye fokozottan figyel az élő és a kortárs magyar írók foglalkoztatására.) És ugyanakkor jelen van a tévéjátékok

Ha ezt Karinthy Ferenc, a kedves papa megérhette volna!

(A Népszavában találta Makai Éva)

Falusi Jánosné, a repce nemesítője és Wodring Lászlóné. az állomás igazgatója.

Ha esetleg Bánfy hajszesszel próbálkozna az igazgatónő...

(A Vas Népe c. lapból ollózta Molnár Tibor, büki olvasónk)

Az eljárás törvényes. *Az árvaellátást élvező gyermek után csak az egyedülálló szülő jogosult családi pótlékra.*

Nem az élvezetek teljessége!

(A Népszavában bukkant rá D. Ágnes, budapesti olvasónk)

Tenyészkosárverés Hajdúböszörményben

Nehéz kosárnak lenni Böszörményben. Tenyésztik is verik is!

(A Hajdú-bihari Naplóból ollózta Gnáp Erika, debreceni olvasónk)

zött. Uralkodnak a kapcsolatok, az uram—bányám—öcsém viszonyok és jó néhány fiatal, vagy éppen a Béke Barátság

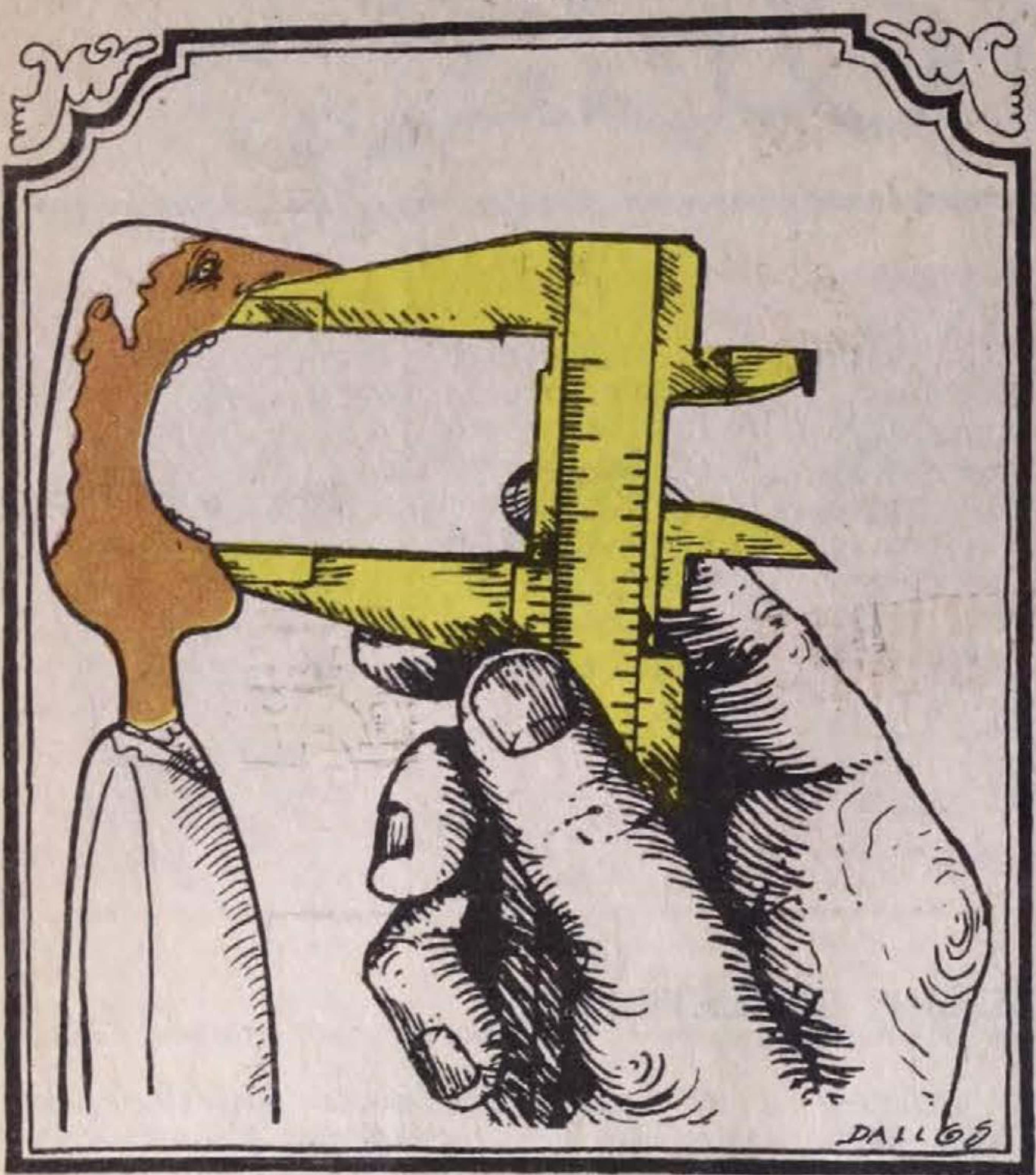
Mi ez, tárnanepotizmus?

(A Képes Sportban fedezte fel Kamenyiczki Alexandra)

Magyar Nemzet

Azért a múltidő talán mégsem indokolt!

(Beküldte Mayer István)

PÁLYAVÁLASZTÁS

című rejtvényünk helyes megfejtése a következő volt:

— Azt nem mondhatnám, de nagyon szereti a hosszú szünidőket.

200—200 forintot nyert:

Korompay Dorottya, Budapest, Kiscelli u. 20., I. 4., 1032.

Kelemen István, Túrkeve, Petőfi tér 6/a., 5420.

Kulcsár Tibor, Székesfehérvár, Horvát I. u. 21., fsz. 2., 8000.

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

Michael Dukakis, a demokraták elnökjelöltje nem mostanában került kapcsolatba pártjával. A Swarthmore Főiskola 1954-es évkönyvében a mezei futók bajnokcsapatának képe látható. Az aláírás: „Chuck Loucks, Frank Irish, George Hastings és Michael Dukakis, aki úgy fut, mintha a republikánusok kergetnék."

Ulf Dahlent, a New York Rangers centerét megkérdezték: mit szól ahhoz, hogy rövidesen szovjet profik is érkezhetnek az amerikai jégkorong szinpadára? A válasz:

— Őszintén szólva nem örülök. Az állásunkat veszélyeztetik ezek a külföldiek.

Ulf Dahlen egy éve érkezett New Yorkba, Svédországból.

Willie Hernandez, a Detroit Tigers játékosa egy mérkőzés során — feltehetőleg jogos felháborodásában — megragadta a jeges vízzel telt vödröt és Mitch Albomnak, a Detroit Free Press riporterének a fejére borította. Utóbb mentegetőzött.

— Mindenki követ el hibát — mondta. — De úgy érzem, hogy az én hibám jó hiba volt.

Még egy sértődéses történet. Mike Gottfried, a Pitt egyetem edzője egy nyilatkozatában dögkeselyűknek nevezte a játékosait körüldöngicsélő profiügynököket. Az ügyből per lett és a bíró megkérdezte Gottfriedet, óhajt-e bocsánatot kérni?

Készséggel — bólintott az edző. — A dögkeselyűktől!

(p. p)

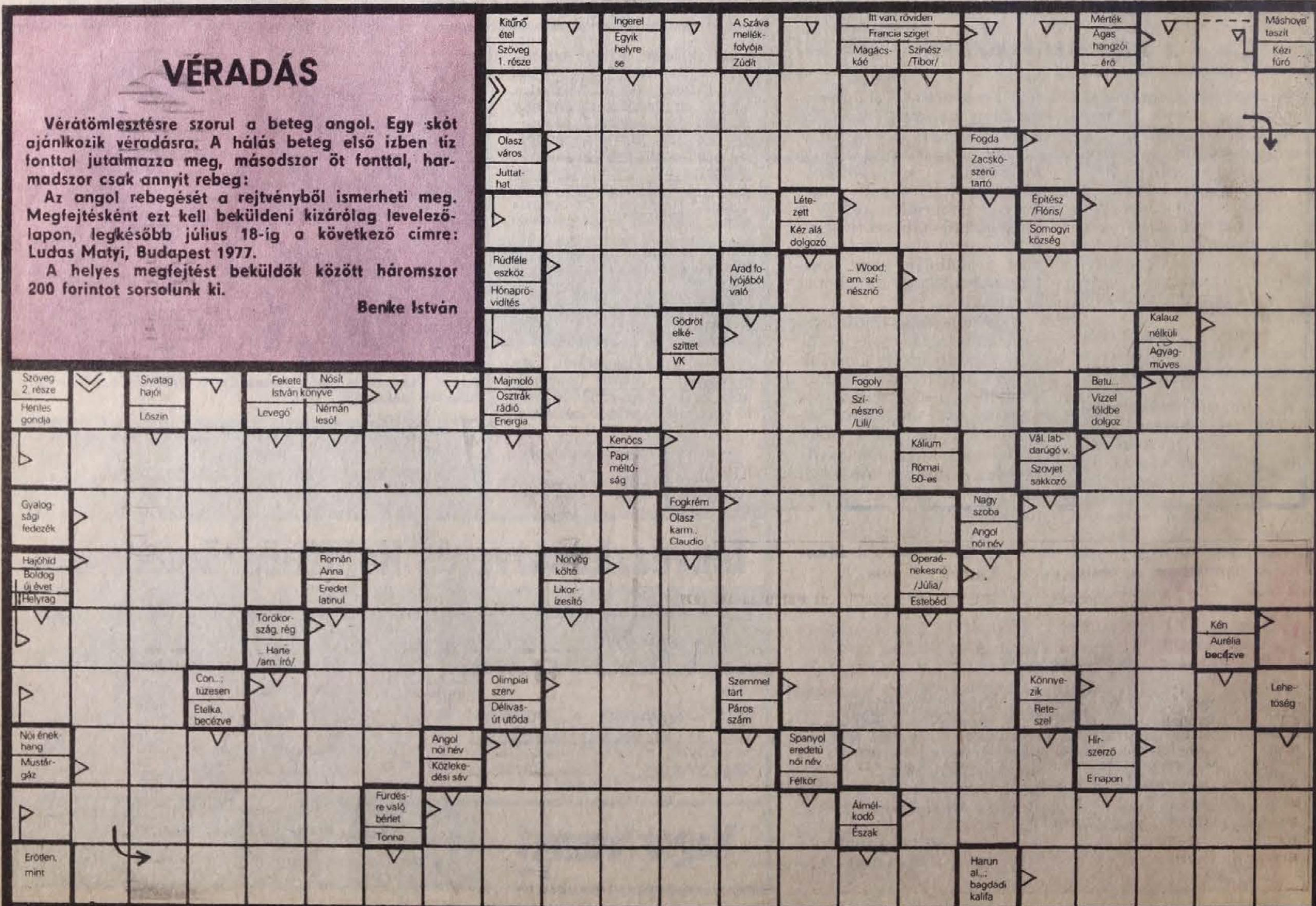
VÉRADÁS

Vérátömlesztésre szorul a beteg angol. Egy skót ajánlkozik véradásra. A hálás beteg első izben tíz fonttal jutalmazza meg, másodszor öt fonttal, harmadszor csak annyit rebeg:

Az angol rebegését a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb július 18-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

IMPORT HUMOR

LÁZADÁS

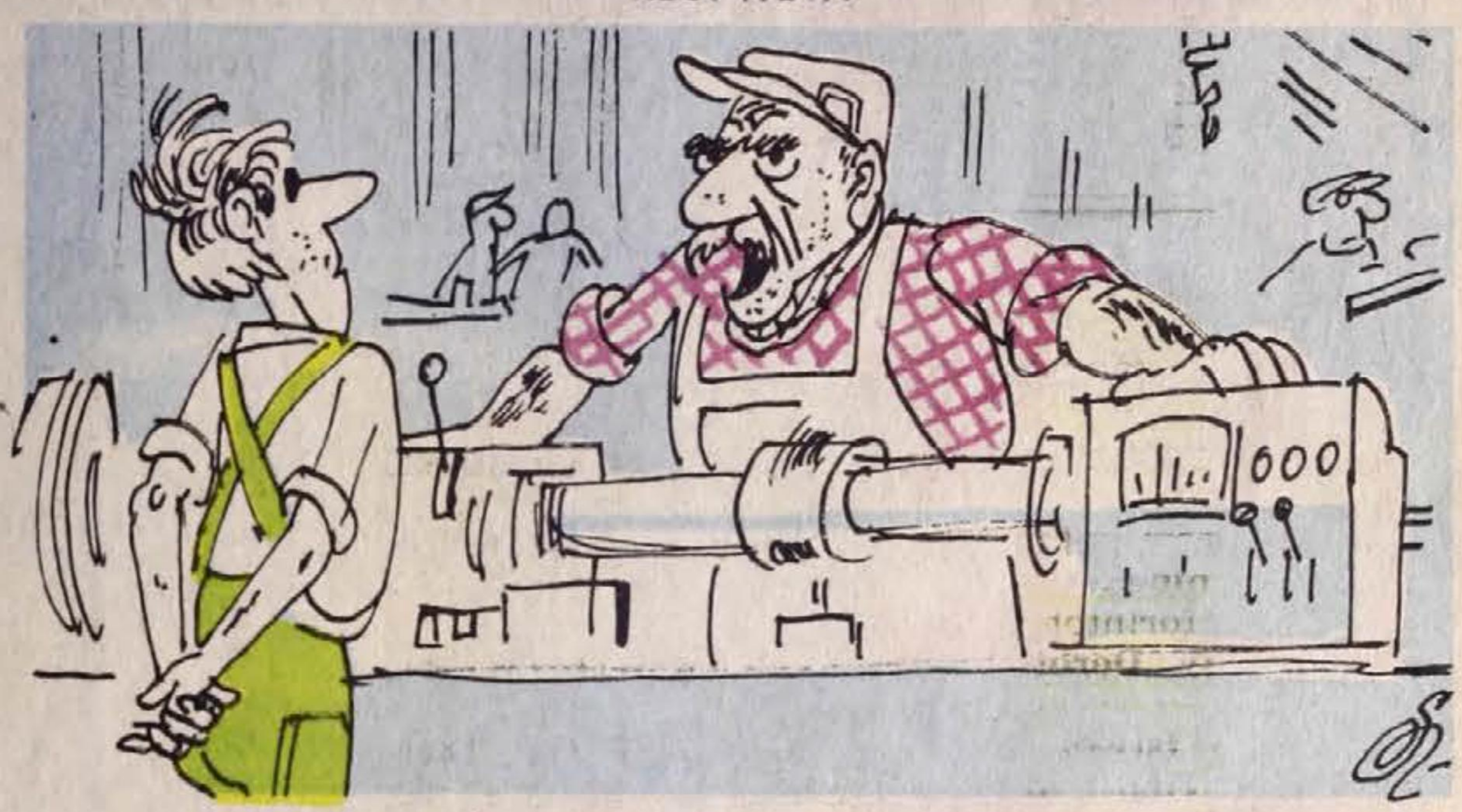
(RAJZ A MOSZKVAI KROKOGYILBÓL)

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 188-411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/28-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

ÚJGAZDAG

RÉGI NÓTA

– A tőkés rendszer csak azzal törődött, hogy minél nagyobb legyen a haszna!

– A csúcstalálkozó eredményes volt, itt az aláírt szerződés. Tíz pontban sikerült megállapodnunk.

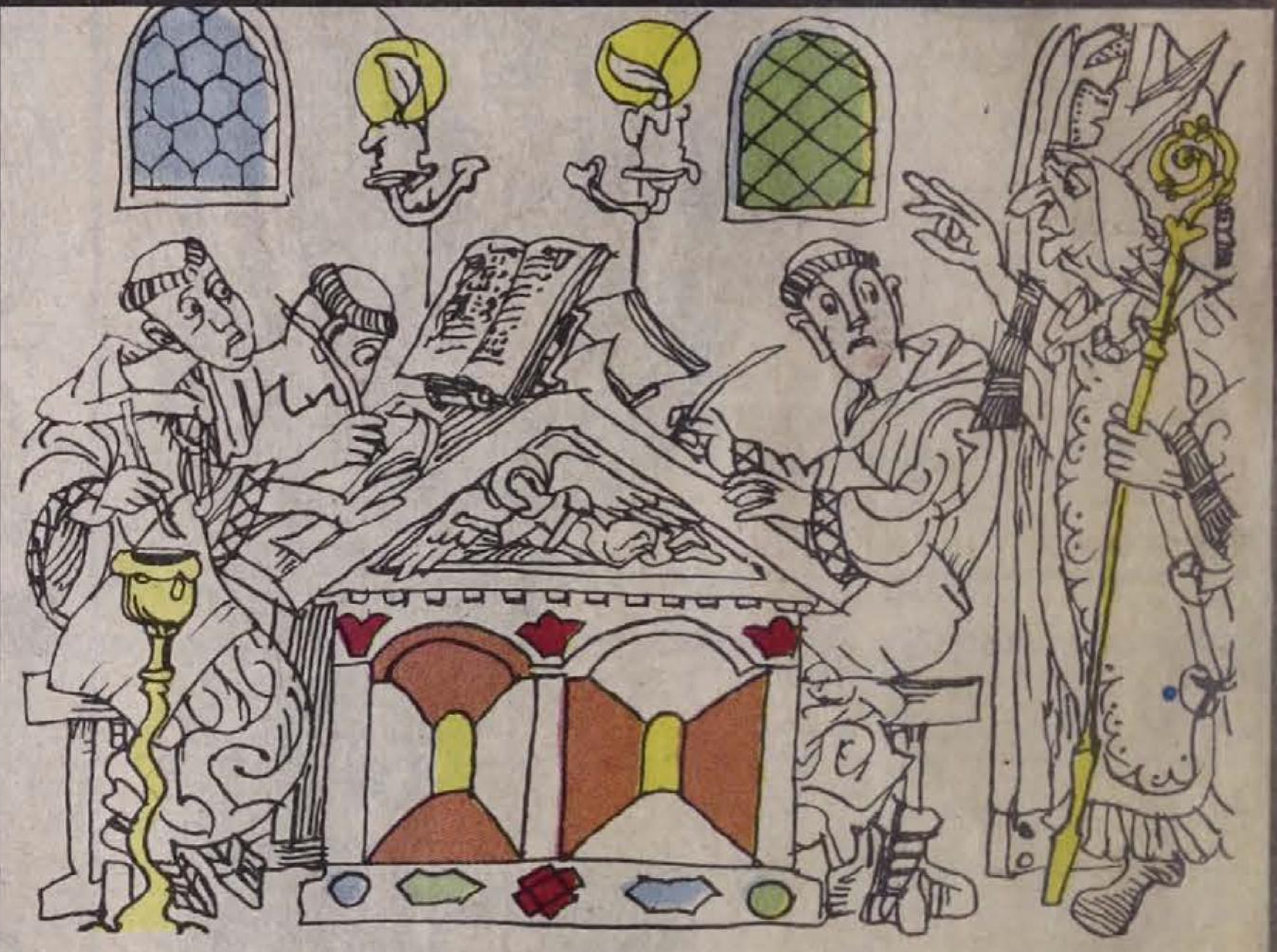

– Adjanak nekem egy fix állást, vagy kiforgatom helyéből az egész világot!

– Miért, maga szerint olyan elképzelhetetlen, hogy a hűbériséget átugorva egyenest kapitalizmust csináljunk?

TÍMÁR GYÖRGY–HEGEDÜS ISTVÁN: MAI SZEMMEL

– Testvéreim, valami Gutenberg föltalálta a könyvnyomtatást, sürgősen szerkezetet kell váltanunk. Áttérünk a gazdaságtalanná vált kódexmásolásról a likőrkészítésre!

– Ezzel az ürgével jó lesz vigyázni, ez egy másként gondolkodó!

